

Majda Grah

Klinika za psihijatriju Sveti Ivan, Zagreb

Fakultet za dentalnu medicinu i zdravstvo Osijek

Zdravstveno veleučilište Zagreb

majda.grah@pbsvi.hr

Ivana Lozo

Odjel za turizam i komunikacijske znanosti

Sveučilište u Zadru

ilozo@unizd.hr

Upotreba eufemizama i disfemizama u komunikaciji pacijenata Klinike za psihijatriju »Sveti Ivan«

Ovaj rad bavi se upotreborom eufemizama i autostigmatizacije (disfemizama) u svakodnevnoj komunikaciji pacijenata Odjela za psihoterapijsko lijeчењe afektivnih, anksioznih i disocijativnih poremećaja te poremećaja ličnosti Klinike za psihijatriju »Sveti Ivan«. Anonimnim anketnim upitnikom provedenim među pacijentima Odjela istražena je njihova sklonost upotrebi autostigmatizacije i eufemizama u govoru o svojim dijagnozama, farmakoterapiji, svojem stanju, kao i o zdravstvenoj ustanovi. Uz istraživanje same tendencije za njihovu upotrebu, istraženi su i konkretni primjeri, kao i učestalost te razlozi korištenja u komunikaciji iz perspektive pacijenata. Razlozi pribjegavanju tim komunikacijskim obrascima razmotreni su i pojašnjeni i u okvirima psihijatrijske struke.

1. Uvod

Jeziku eufemizmima i disfemizmima pribjegava se u onim slučajevima kada denotativna varijanta sinonima nije dovoljna snažna ili primjerena da bi iz perspektive govornika (u ovom slučaju pacijenata s poremećajima ličnosti) na adekvatan način prenio njihov stav prema konkretnom pojmu. Budući da su predmetom istraživanja delikatne teme i termini koji se vežu uz nazine dijagnoza, farmakoterapije, bolničke ustanove i osobne percepcije samih pacijenata u neformalnoj komunikaciji, očekivano je kako će u tom obliku komunikacije upotreba autostigmatiza-

cije i eufemizama biti prisutnija, nego li u razgovoru s medicinskim osobljem kao i kod drugih žargona unutar zatvorenih društvenih skupina.

Stigma je rasprostranjena društvena sila prisutna na makro razini u svim kulturnama, povezana s beskrajnim brojem atributa, okolnosti, zdravstvenih stanja i društvenih skupina (Manzo 2004). Internalizirana stigma, koja se također naziva samostigmom, autostigmom ili stigmom koju osjećamo, postoji na individualnoj, mikro razini. U kontekstu mentalnog zdravlja, može se opisati kao proces u kojem pogodeni pojedinci podržavaju i prihvaćaju stereotipe o psihičkim poremećajima, predviđaju društveno odbacivanje, smatraju stereotipe relevantnima za sebe i vjeruju da su obezvrijedjeni članovi društva (Fox i sur. 2018). Tako osoba kroz proces autostigmatizacije prihvaca negativan stav društva, te ga uključuje u svoj osobni sustav vrijednosti i osjećaj sebe. Jasno je da, sprječavajući oporavak i povećavajući patnju, internalizirana stigma predstavlja ozbiljan problem za mnoge ljudе koji žive s psihičkim poremećajima (Livingston i Boyd 2010).

Kako navodi Pasini (2015: 2) »eufemizam i disfemizam usko su povezani. I jedan i drugi upotrebljavaju se za imenovanje tabuiranih predmeta, tj. predmeta koji se smatraju neprikladnjima u pojedinome društvu. Oni u određenome kontekstu imaju isto denotativno značenje, ali imaju posve različito konotativno značenje.« Komunikacija o mentalnim poremećajima u svakodnevnom diskursu još je uvijek dobrim dijelom tabu, stoga ne iznenađuje kako se sami pacijenti s dijagnozama poremećaja ličnosti i drugim psihičkim poremećajima osjećaju stigmatizirano, te će se taj isti osjećaj reflektirati i u svakodnevnoj komunikaciji, u svome okruženju, kao i u komunikaciji s drugim pacijentima. Svaka dijagnoza, naziv medicinskih ustanova, psihičkih stanja i poremećaja nosi svoj službeni naziv, koji je denotativan. Međutim, s obzirom na činjenicu kako se radi o terminima osjetljive prirode, pribjegavanje eufemizmima, ili pak njihovim antonimima disfemizmima, u potpunosti je razumljiva. Čak i u uobičajenim životnim pojavnostima, primjerice u slučaju smrti, govornici hrvatskog ili drugih jezika skloni su upotrebi eufemizama kako bi izbjegli težinu koju ta imenica sa sobom nosi. »Iznimno je bogata skupina metafora (kao jedan od načina tvorbe eufemizama op.a.) za ‘smrt i umiranje’ – te su one uglavnom izrazito poetizirane: *rastati se od života; skončati život; otići na vječni počinak; prestati disati; izdahnuti; prijeći u vječnost; ispustiti posljednji dah; doći do samog kraja; doći do konca života; kucnuo mu sudnji čas; svanuo mu sudnji dan, otići među zvijezde; biti na odlasku; otići zauvijek*« (Kuna 2007: 108).

Ista pojavnost, naravno, nije rezervirana za hrvatski jezik, već na istoznačnice nailazimo i u drugim jezicima: eng. *to pass away, he's in a better place* ili fr. *il est parti, il est décédé...* U jeziku su zabilježene i druge leksičke domene u kojima se pribjegava eufemizmima, pa čak i one koje nisu rezervirane za tragične događaje ili predmete razgovora koji su u nekim društвima i dalje tabu, već i onda kada je kulturološki uvriježeno izbjegavati denotativne termine, što se primjerice u francuskom jeziku očituje onda kada se govori o tematici novca.

S obzirom na detektiran kulturološki stav, te obrazloženu očekivanost ove jezične pojavnosti u sferi razgovora o mentalnim poremećajima, istraživanje o upotrebi eufemizama i autostigmatizacije među definiranom populacijom tijekom svakodnevne komunikacije predstavlja specifičan i »zahvalan« korpus za njihovo istraživanje..

U prvom poglavlju rada izložena je teorijska podloga i definicija eufemizama i disfemizama kao verbalne manifestacije autostigmatizacije pacijenata, kao i razlozi njihove upotrebe umjesto korištenja standardiziranih i službenih naziva za dijagnoze, stanja, farmakoterapije i konkretnu medicinsku ustanovu.

U drugom poglavlju definirani su predmet, cilj i svrha istraživanja, kao i korištena metodologija. Cilj je i svrha ovog istraživanja determinirati prisutnost, učestalost i jezične manifestacije upotrebe eufemizama i autostigmatizacije u svakodnevnoj komunikaciji pacijenata Klinike za psihijatriju »Sveti Ivan« u Zagrebu. U tu svrhu postavljena je hipoteza kako će eufemizmi i autostigmatizacija biti prisutni u svakodnevnoj komunikaciji pacijenata, kao i dva istraživačka pitanja. Prvo se odnosi na najučestalije primjere koje ispitanici koriste, a drugo na samoevaluaciju pacijenata zašto im pribjegavaju. Korištena je metodologija anketnog upitnika od 17 pitanja koja su 40 pacijenata Odjela za psihoterapijsko liječenje afektivnih, anksioznih i disocijativnih poremećaja te poremećaja ličnosti uz odobrenje Etičkog povjerenstva Klinike popunilo u studenome 2022. godine tijekom hospitalnog liječenja.

U trećem su poglavlju predstavljeni rezultati istraživanja, koji su pružili sliku o demografskoj strukturi ispitanika, potom eufemizmima koje koriste osobito kada govore o svojoj farmakoterapiji, dijagnozi, i o zdravstvenoj ustanovi, te disfemizmi (autostigmatizacija) koje koriste kada govore o svojim dijagnozama, stanjima, te o samoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj su hospitalizirani.

U raspravi su pruženi zaključci o jezičnim specifičnostima svakodnevne komunikacije na temelju prikupljenih odgovora, načinima tvorbe i primjerima eufemizama i disfemizama, te je iz perspektive psihijatrijske struke prikazana rasprava o potencijalnim i dokazanim razlozima autostigmatizacije i njezinih jezičnih refleksija. Na kraju su izložena i ograničenja provedena istraživanja, kao i preporuke za buduća srodnja istraživanja u tom području.

2. Teorijska osnova za istraživanje upotrebe eufemizama i autostigmatizacije u verbalnoj komunikaciji

U ovom će se poglavlju definirati pojmovi eufemizmi i disfemizmi, kao jezični oblici ili fraze čijim se denotativnim oblicima, u ovom slučaju osjetljivima s obzirom na ispitanike i kontekst istraživanja, traže zamjene s pozitivno ili negativno kontiranim svojstvima u odnosu pacijenata prema segmentima koji su predmetom istraživanja. Budući da su ispitanici pacijenti s psihičkim poremećajima, a koji su u našem društvu još često tabu tema koja sa sobom nosi izvjesnu stigmu, očekivano je kako će ispitanici pribjegavati upotrebi eufemizama i disfemizama, odnosno au-

tostigmatizaciji dijelom zbog svoje okoline, a dijelom i zbog vlastite bolesti. Ujedno, razmatraju se i tipovi eufemizama i disfemizama, kao i njihova uloga u komunikaciji, s naglaskom na svakodnevnu komunikaciju pacijenata s psihičkim oboljenjima. Zajedničko eufemizmima i disfemizmima jest činjenica kako govornici (bilo pojedinci, bilo skupine) koji ih koriste denotativnom značenju pojma atribuiraju različita konotativna, tj. subjektivna značenja, koja mogu biti pozitivna ili negativna. »Da je pozitivno značenje eufemizma u binarnome odnosu s negativnim značenjem, vidljivo je iz činjenice da se svaki eufemizam vrlo lako može prometnuti u svoju suprotnost – disfemizam« (Pasini 2015: 1).

2.1. Definicija eufemizama i razlozi njihove upotrebe u jeziku

Ono što je zajedničko gotovo svim definicijama eufemizama jeste činjenica kako u njima zatičemo termin »tabu«, što implicira njihovu jezičnu prisutnost onda kada se govori o delikatnim, nelagodnim ili teškim temama, a upravo tema mentalnoga zdravlja i razgovor o njoj, kako u općoj javnosti, tako i među samim pacijentima, i dalje ostaju jednom od takvih tema. Tako u literaturi pronalazimo definicije kako su eufemizmi »oni jezični oblici, riječi i fraze za kojima se poseže u komunikaciji kada valja zamijeniti nepoželjne i situaciji neprimjerene i neodgovarajuće riječi koje izravno upućuju na referenta te imaju konvencionalno neugodne asocijacije« (Kuna 2007: 95) ili pak kako se njima »imenuje tabuirani predmet ublaženo i počesto uljepšano« (Pasini 2015: 95). Nadalje, Škarić (1988: 150) eufemizme definira kao »ublažene izraze koji se biraju umjesto primarnih koji ili označavaju neprijatne i grube sadržaje ili su već kao izrazi tabui«, dok Leech (1990: 45) navodi da se radi o »zamjeni riječi s negativnim konotacijama drugim terminom koji se ne može izravno povezati s negativnom stranom opisanog objekta« (Kružić i Tanacković Faletar 2019: 393), dok se na web stranici Hrvatskog jezičnog portala eufemizam definira kao lingvističku figuru koja nastaje kad se »umjesto riječi za loše, neugodno itd. upotrijebi blaža riječ ili izraz [zauvijek zaspati = umrijeti; zaobilaziti istinu = lagati].«¹

Niz je postupaka koji je primjenjuju pri tvorbi neologizama, a kao ključne Kuna (2007: 104–110) identificira naredne za koje će u raspravi biti navedeni konkretni primjeri upotrebe na zadanome korpusu:

1. fonetsko-silabičke promjene (zamjena jednog fonema, metateza, udvajanje slogova, grafijska redukcija i akronimija);
2. tvorbeni postupci (sufiksalna tvorba, prefiksacija, slaganje);
3. leksička sredstva (modificiranje, pronominalizacija, preuzimanje stranih riječi, preoznačivanje ili neologizacija);
4. semantičke promjene (metafora, metonimija, perifraza, antifraza).

1 Hrvatski jezični portal – https://hjp.znanje.hr/index.php?show=search_by_id&id=fFtlUBQ%3D (posjećeno 3. rujna 2023.)

Motivi za upotrebu eufemizama mogu biti različiti, izbjegavanje denotativnih termina onda kad je tema razgovora vezana uz političku korektnost, pojedine društvene skupine, nesretne i tragične događaje, spolnost, financije, zdravstvena stanja, a napose ona vezana uz mentalno zdravlje. Među vrste eufemizama iz kojih proistječu njihove komunikacijske uloge Moskvin (2001: 62) identificira: upotrebu eufemizama za imenovanje onog od čega pojedinci ili pojedine kulture strahuju, upotrebu eufemizama poradi izbjegavanja nelagode s obzirom na temu razgovora, izbjegavanje termina vezanih uz anatomiju ili fiziologiju čovjeka koji se u pojedinim trenutcima, kontekstu, sugovornicima mogu pokazati neprikladnima. Nadalje, razlikuje još i upotrebu eufemizama zbog političke korektnosti i učitosti ili pak zbog ublažavanja karakteristika svojstvenih imenovanom referentu.

Eufemizme ne pronalazimo samo u službenoj komunikaciji, medijima, književnosti, već i u svakodnevnim razgovornim situacijama kada su (su)govornici na različite načine involvirani u određenu temu, ili se pak upotrebo eufemizma nastoje na određeni način distancirati od težine teme razgovora. Ullmann (prema Kuna 2007: 97) je prepoznao postojanje tabua u svim kulturama i njihov utjecaj na semantičke promjene u jezicima »budući da se riječ povezuje s društveno neugodnim, neprikladnim ili opasnim referentom, njezino mjesto zauzima druga, blaža riječ, no taj je proces neprekidan jer je referent neugodan, a ne riječ«.

2.2. Definicija disfemizama i autostigmatizacije, te razlozi njihove upotrebe u jeziku

Osnovni razlog uporabe eufemizama i disfemizama umjesto denotativnog termina prisutnost tabua, usprkos općem ozračju »otvorenosti za razgovor o temama koje su nekoć bile tabu«, budući da ta otvorenost najčešće ostaje rezervirana samo u teoriji kod imenovanja delikatnih referenata. Međutim, u ovom je slučaju jezični postupak obrnut, te se umjesto pribjegavanja blažim i neutralnijim terminima za imenovane tabuiziranog referenta koriste drastičniji, pogrdni, cinični, uvredljivi i negativno konotirani izrazi ili fraze. »Sve definicije disfemizma sadržavaju njegov odnos prema eufemizmu, pa tako i australski lingvisti Keith Allan i Kate Burridge definiraju disfemizam kao izraz s konotacijama koje su uvredljive ili u odnosu na denotaciju ili u odnosu na slušatelja ili oboje te upravo iz toga razloga zamjenjuje neutralan ili eufemističan izraz“ (Pasini 2015: 3). Kružić i Tanacković Faletar (2019: 393–413) funkciju disfemizama prepoznaju kao intenciju govornika da upotrebe jezik kao svojevrstan način atribuiranja negativnih konotacija referentu, kao oružje napada ili omalovažavanja referenta neovisno o tome radi li se o živom subjektu ili nekom pojmu, potom kao alat postizanja ironičnog efekta, te ponekad »potvrđivanja identifikacijskih obilježja u komunikaciji unutar određenih supkultura (pacijenata s psihičkim oboljenjima, op.a.), ali i ironiziranja situacije ili postizanja humorognog učinka« (Kružić i Tanacković Faletar 2019: 413).

Po pitanju njihove tvorbe u jeziku na predmetnome korpusu, moguće je prepoznati gotove identične postupke kao i kod tvorbe eufemizama, no s ciljem stvara-

nja negativnih konotacija. Konkretni primjeri tvorbe disfemizama zabilježenih u ovom istraživanju navedeni su u raspravi, a dominantne su modifikacije na semantičkoj razini.

Domena u kojoj je upotreba disfemizama kao odraza autostigmatizacije učestala je kod govora o mentalnome zdravlju, onda kada sami pacijenti govore o ovoj tematiki, međutim ni svakodnevna komunikacija u okružju pacijenata s psihičkim dijagnozama nije lišena pribjegavanju eufemizmima stigmatizirajući na taj način same pacijente, što oni nerijetko i sami prihvataju i primjenjuju umjesto denotativnog, službenog naziva dijagnoze ili opisa vlastitih psihičkih stanja.

Stigma kao osobna karakteristika, kao u internaliziranoj stigmi, ili stigma kao društveni odnos degradacije, kao što je strukturalna stigma, sastoji se od složenih procesa isprepletenih političkom, ekonomskom, međuljudskom i psihološkom dijalektikom. Ovaj je višerazinski i strukturalni fenomen razoran te utječe na psihičko i fizičko zdravlje stigmatiziranih, a za posljedicu ima vrlo nepovoljne zdravstvene ishode (Friedman i sur. 2020).

3. Istraživanje

U ovom su poglavlju definirani predmet, cilj i svrha istraživanja, korištena metodologija, te su postavljeni hipoteza i dva istraživačka pitanja kako bi se dobili odgovori relativni za upotrebu predmetnih komunikacijskih fenomena.

- Hipoteza: *Pacijenti će koristiti eufemizme i autostigmatizaciju u svakodnevnoj komunikaciji.*
- Istraživačko pitanje 1: *Koje eufemizme i izraze autostigmatizacije ispitanici najčešće koriste?*
- Istraživačko pitanje 2: *Iz kojeg razloga ispitanici koriste eufemizme i autostigmatizaciju?*

3.1. Predmet istraživanja

Kao što je istaknuto u samome naslovu rada, predmet istraživanja je svakodnevna komunikacija pacijenata Odjela za psihoterapijsko liječenje afektivnih, anksioznih i disocijativnih poremećaja te poremećaja ličnosti Klinike za psihijatriju »Sveti Ivan«, odnosno istraživanje upotrebe eufemizama i autostigmatizacije koja je u toj komunikaciji prisutna. Eufemizmi u konkretnom slučaju, kao i načelno, predstavljaju izbjegavanje upotrebe određenog termina, koji u konkretnom slučaju sa sobom nosi izvjesnu težinu i stoga je upotreba alternativnih naziva za dijagnoze, farmakoterapiju ili zdravstvenu ustanovu očekivana. Fraze i izrazi autostigmatizacije, jezično manifestirani kroz upotrebu disfemizama također su očekivani u neformalnim razgovorima pacijenata među sobom, kao odraz rezignacije, bespomoćnosti ili neke druge vrste stava prema dijagnozi, farmakoterapiji i Klinici, a istraživanje će omogućiti uvid u razloge koje ispitanici sami identificiraju.

3.2. Cilj i svrha istraživanja

Cilj i svrha ovog istraživanja je determinirati prisutnost, učestalost i jezične manifestacije upotrebe eufemizama i autostigmatizacije, odnosno eufemizama u svakodnevnoj komunikaciji, tj. žargonu zatvorene grupe pacijenata Klinike za psihijatriju »sv. Ivan«. Svrha istraživanja ujedno je i, uz prikupljene odgovore samih ispitanika kao i njihovo elaboriranje iz perspektive struke, identificirati uzroke njihove upotrebe.

3.3. Metodologija

Za potrebe istraživanja u studenome 2022. godine proveden je anonimni anketni upitnik među pacijentima Odjela za psihoterapijsko liječenje afektivnih, anksioznih i disocijativnih poremećaja te poremećaja ličnosti Zavoda za psihoterapiju i ranu intervenciju Klinike za psihijatriju »Sveti Ivan« na uzorku od 40 ispitanika uz prethodno odobrenje Etičkog povjerenstva Klinike. Anketni upitnik sadržavao je 17 pitanja, prvi niz pitanja odnosio se na demografsku strukturu ispitanika, a njima su uslijedila pitanja vezana uz dosadašnji broj hospitalizacija, te dijagnoze zbog kojih pacijenti borave na Odjelu. Naredna skupina pitanja odnosila se na upotrebu eufemizama kod razgovora o dijagozama, terapijama ili ustanovi u kojoj pacijenti borave zbog liječenja, a posljednji niz pitanja bio je vezan uz njihovu sklonost autostigmatizaciji poradi dijagnoza zbog kojih borave na bolničkom liječenju, gdje se autostigmatizacija manifestira kroz upotrebu alternativnih naziva svojih stanja/ dijagnoza ili kroz alternativne nazive medicinske ustanove, a kojima je značajan negativan predznak. Korištena je interdisciplinarna metoda, te su rezultati analizirani s jezikoslovne i psihijatrijske točke gledišta.

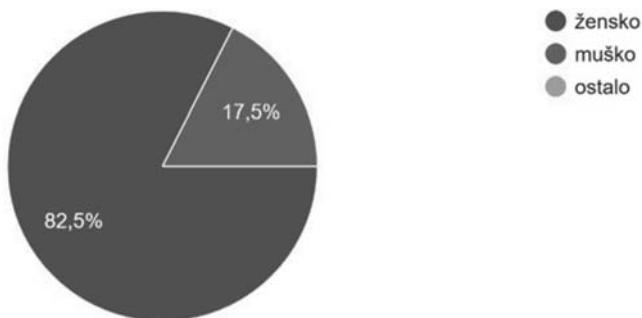
4. Rezultati istraživanja

U ovom su poglavlju grafički predstavljeni rezultati prikupljeni anketnim upitnikom, i to na način da su podijeljeni u skupinu pitanja vezanih uz demografsku strukturu ispitanika, potom ona vezana uz upotrebu eufemizama, njihova učestalost i razlozi upotrebe vezani uz farmakoterapiju, dijagnoze i zdravstvenu ustanovu, dok je treće potpoglavlje posvećeno verbalnoj autostigmatizaciji, formulacija i drugim jezičnim strukturama koje ispitanici koriste kada govore o svojoj dijagnozi i ustanovi u kojoj borave zbog liječenja.

4.1. Demografska struktura ispitanika

Molimo označite svoj spol:

40 odgovora

Grafikon 1. Spolna struktura ispitanika

Očekivano, a kao što je potvrđeno i u statističkim podatcima Zavoda za javno zdravstvo, »žene u svim dobnim podskupinama znatno češće traže pomoć (68,41 %) nego muškarci (31,58 %), što se može objasniti biološki utemeljenom većom vulnerabilnosti žena na probleme mentalnog zdravlja, ali također i većom stigmom mentalnih poremećaja među muškarcima« (2023: 278).

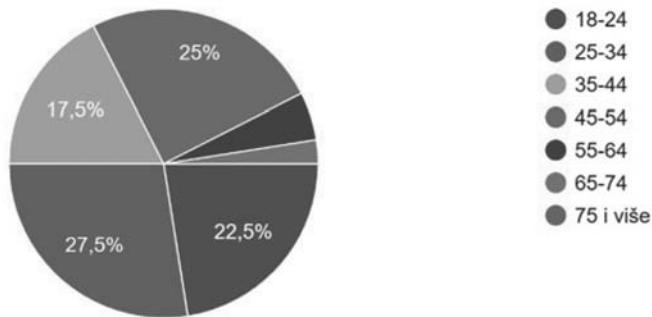
Dobna skupina	Muškarci	Žene
26–34	148	290
35–44	87	208
45–54	82	183
55–64	51	144
Ukupno	368	825

Tablica 1. Spolna distribucija pacijenata kod osoba od 26 do 64 godine u 2022. godini (prilagođeno prema Ljetopis Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Dr. Andrija Štampar za 2022. godinu, str. 279).

»Prema dijagnostičkim kategorijama najčešći razlog dolaska u 2022. godini bili su neurotski/stresni poremećaji (61,02 %) kao i prošle godine uz pad broja osoba od 0,88 % s tom dijagnozom. U odnosu na prethodnu godinu bilježi se blagi porast zahtjeva za tretmanom zbog poremećaja raspoloženja među kojima dominiraju depresivni poremećaji (s 11,3 % u 2021. godini na 12,91 % u 2022. godini) što bi se moglo objasniti, među ostalim i okolnostima prolongiranog stresa« (2023: 278).

Molimo označite Vašu dobnu skupinu:

40 odgovora

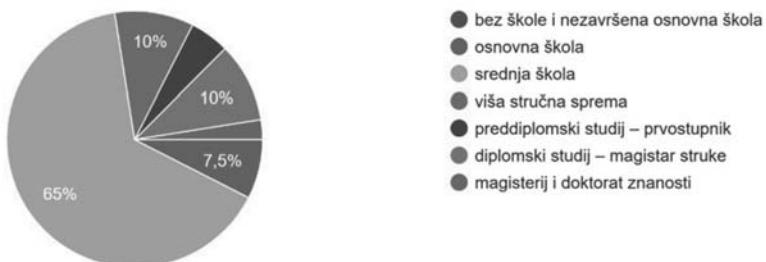
Grafikon 2. Dobna struktura ispitanika

Prema podatcima Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Dr. Andrija Štampar »tijekom 2022. godine (prihijatrijsku pomoć) pomoć je zatražila ukupno 1.391 osoba do 25 godina, što je povećanje u odnosu na pandemijske godine (15,03 % u odnosu na 2021. godinu, 22,15 % u odnosu na 2020.), ali i predpandemijsku 2019. godinu (3,67 %)« (2023: 270).

Ujedno, kako se navodi u ljetopisu Zavoda zapažena je u usporedbi s 2022. »promjena trenda kod maloljetnika uz porast dolazaka zbog internaliziranih problema (3,31 %), poremećaja raspoloženja (3,97 %), poremećaja zbog upotrebe psihoaktivnih supstanci (3,7 %) i neurotskih/stresnih poremećaja (1,61 %) te pad ostalih. Zapažamo u odnosu na prethodnu godinu promjenu trenda kod mladih uz porast dolazaka zbog internaliziranih problema (7,93 %) i to neurotskih/stresnih poremećaja (10,17 %) te pad ostalih« (2023: 271).

Molimo označite Vaš stupanj obrazovanja:

40 odgovora

Grafikon 3. Obrazovna struktura ispitanika

Po pitanju obrazovne strukture ispitanika koji su na Odjelu IX. boravili u studenom 2022. godine rezultati su pokazali kako najveći udio ima završenu srednju školu (65 % pacijenata), podjednak postotak, tj. 10 % ima završenu višu stručnu spremu i diplomski studij, odnosno magisterij struke. 7,5 % ima završenu samo osnovnu školu, 5 % završen preddiplomski studij, a 2,5 % završen magisterij i doktorat znanosti.

Koji je bio Vaš radni status uoči otvaranja bolovanja u svrhu bolničkog liječenja?

40 odgovora

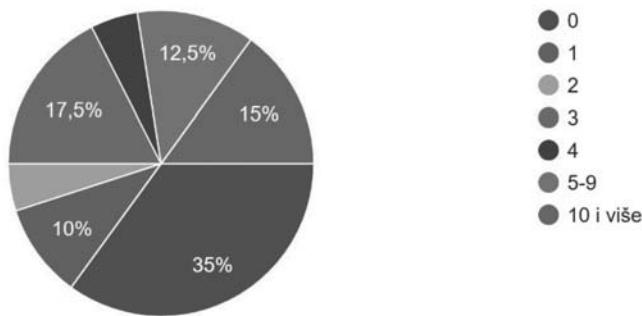

Grafikon 4. Radni status ispitanika

Uoči hospitalizacije po četvrtina pacijenata bila je nezaposlena ili zaposlena u privatnom sektoru, 22,5 % ispitanika u javnom sektoru, 12,5 % su studenti i učenici, 7,5 % samostalni su poduzetnici, 2,5 % ispitanica su kućanice, te 2 % umirovljenika.

Označite broj dosadašnjih hospitalizacija poradi liječenja psihičkih dijagnoza:

40 odgovora

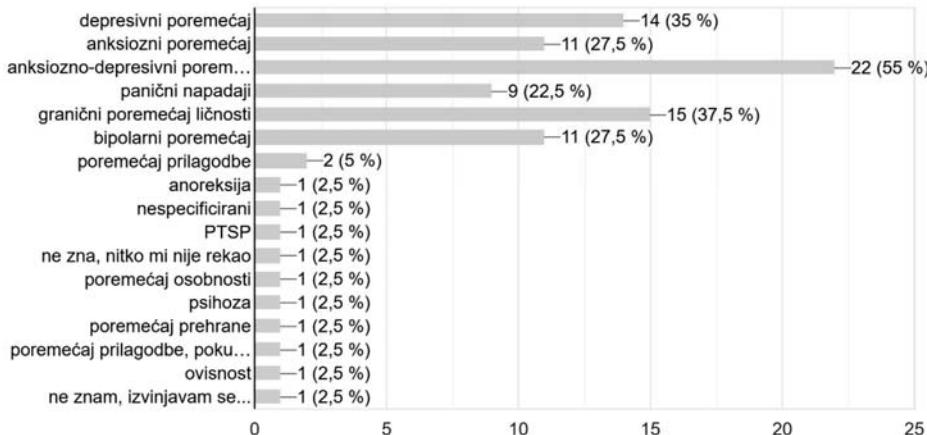

Grafikon 5. Broj prethodnih hospitalizacija

Za najveći udio pacijenata (35 %) ovo je prva hospitalizacija zbog psihičkih dijagnoza, njih 17,5 % prethodno je hospitalizirano tri puta, 15 % pacijenata 10 i više, 12,5 % između 5 i 9 puta, jednom je bilo hospitalizirano 10 % pacijenata, a dva i četiri puta njih 5 %.

Označite dijagnoze zbog kojih se trenutno nalazite na bolničkom liječenju (moguć je veći broj odgovora):

40 odgovora

Grafikon 6. Dijagnoze zbog kojih ispitanici borave na bolničkom liječenju

Najveći udio ispitanika hospitaliziran je zbog anksiosno-depresivnog poremećaja (55 %), potom zbog graničnog poremećaja ličnosti (37,5 %), depresivnog poremećaja (35 %), podjednak udio zbog anksiosznog i bipolarnog poremećaja (27,5 %). Zbog paničnih napadaja hospitalizirano je 22,5 % ispitanika, 7,5 % zbog poremećaja prilagodbe (od čega jedan ispitanik dodaje i pokušaj suicida), dok po jedan ispitanik navodi naredne dijagnoze: anoreksija, nespecificiran, PTSP, poremećaj osobnosti, psihoze, poremećaj prehrane, ovisnost. Dvoje ispitanika navodili su da ne znaju koja je njihova dijagnoza. Zbog velikog protoka pacijenata na Odjelu, različitog broja hospitalizacija i različite duljine pojedinačnih liječenja ne iznenađuje kako potonji navode da nisu upoznati sa svojom dijagnozom, budući da se ona ne donosi ishitreno, već kroz kompleksnu opservaciju i elaboraciju sve do samog završetka liječenja. Ujedno je potrebno istaknuti kako isti pacijenti često nisu hospitalizirani samo zbog jedne dijagnoze, već je učestalo prisutan komorbiditet.

4.2. Eufemizmi: farmakoterapija, dijagnoze i zdravstvena ustanova

U ovom potpoglavlju prikazani su pojedinačni i skupni odgovori ispitanika o upotrebi neformalnih naziva lijekova i dijagnoza, potom o učestalosti njihove upotrebe, kao i vlastita pojašnjenja zašto pribjegavaju nestandardnim nazivima.

Pitanje 7: *Na lijevu crtlu navedite službene nazove lijekova koje trenutno imate ili ste imali u svojoj terapiji, a na desnu crtlu naziv za lijekove koji koristite u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima na Odjelu (npr. normabel – normič). Ukoliko ne koristite alternativni naziv, na desnu crtlu nemojte ništa dopisivati.*

Ispitanik	Službeni naziv lijeka	Naziv koji koristite	Ispitanik	Službeni naziv lijeka	Naziv koji koristite
1	normabel xanax kvetiapin	normič xanny kvetić	21	pregabalin du-loksetin	
2	normabel qpin	normič mrvica	22	helex concor	
3	wellbutrin kvetiapin ben-zodiazepini xanax lijekovi općenito normabel	welbač tabletice za laku noć benzići xanny legalne droge; normič	23	velafax katena loquen	stabilizator raspoloženja
4	lamal welbutrin prega-balins velafaks mistar rivotril		24	normabel lyrica velafax nozinan calixta sanval kvetiapin wellbutrin olandix rivotril	
5	q-pin mirzaten seroquel lamal normabel		25	normabel brintelix lyvam helex	
6	zipantola concor wellbutrin olandix trittico helex		26	zoloft olandix lorsilan	
7	lamictal mistar trittico normabel fevarin velafax zoloft		27	xanax seroquel risset elicea haldol ramed pantoprazol nozinan	xanaxić beton ramo

8	normabel lyrica ariripipazol zoloft prospera lamal fevarin oksazepam rivotril helex	normič	28	rivotril prazine azolar moditen	
9	normabel portalak trittico loquen velafax	mali zeleni portabljak	29	portal lexaurin	
10	controloc rivotril trileptal lamictal dulsevia nixar brufen dexomen nor- mabel	lijek koji pomaže da ne ubijem nikoga dexa normič	30	benzodiazepini trittico normabel q-pin cerson sertralin	benzići tritikal normič sreća
11	seroquel rivotril	sero rivo	31	zoloft kvetiapin helex duloksetin	
12	aripiprazol nor- mabel moditen q-pin mistar	normič	32	cymbalta velafax lamictal rivotril loquen q-pin	
13	normabel olandix aripiprazol risset	bombon bombon bombon restart	33	rivotril q-pin	
14	bez terapije		34	lamictal lamal	

15	helex calixta lamal lamictal katena normabel rivotril zoloft velafax loquen kvetiapin	benzić	35	coaxil katena helex controloc euthyrox	
16	normabel normič lyrica velafax nozinan lamal misar	normič	36	velafax normabel kafetin	normič
17	normabel zoltex q-pin propranolol		37	normabel prazine pregabalin	normič crveni ferari dizalica
18	normabel benzodiazepini kvetiapin asentra	normič, norm benzići kjupić	38		– bombončići;
19	depakine leponex	depakinići lepić	39	velafax lorsilan lamal akineton leponex olandix	bombončić bombončić bombončić bombončić bombončić bombončić
20	brintellix olandix helex loquen lamal		40	portal normabel željezo trittico velafax sanval zoloft oksazepam	«sex pe»; plava tabletica; crno govance “yes” “fly, baby fly” ništa ako nije 5 komada nema seksa oksić

Tablica 2. Službeni nazivi lijekova i neformalni nazivi koje ispitanici koriste u međusobnoj komunikaciji

Od ukupno 40 ispitanika njih polovica koristi alternativne nazive za lijekove (20 ispitanika), dok je u drugoj polovici onih koji ne koriste alternativne nazive zabilježen primjer jednog ispitanika koji nema farmakoterapiju. Ispitanici koji kori-

ste više lijekova u svojoj farmakoterapiji ne koriste nužno alternativni naziv za sve lijekove.

Najučestalija zabilježena varijanta upotrebe alternativnog naziva lijeka jesu upotreba umanjenice dodavanjem sufiksa *-ić* (rjeđe *-ac*). Među zabilježenim primjerima, od kojih se neki javljaju višekratno, dijelom zbog učestalosti primjene u farmakoterapiji su: *normabel* – *normič*, *kvetiapin* – *kvetič*, *welbutrin* – *welbač*, *benzodiazepini* – *benzići*, *q-pin* – *kjupić*, *depakine* – *depakinići*, *leponex* – *lepić*, *xanax* – *xanaxić*, te *oksazepam* – *oksić*). U dva primjera dodan je engleski sufiks *-y* (*xanax* – *xanny*).

Učestao je eufemizam *bombon* ili *bombončić* za čitav niz lijekova različitih skupina: *normabel*, *olandix*, *aripriprazol*, *velafax*, *lorsilan*, *lamal*, *akineton*, *leponex*, *olandix*.

Među ostalim eufemizmima, zabilježene su druge imenice, sintagme i fraze kojima je zajednička pozitiva konotacija, a koja reflektira osobni stav pacijenta, moguće je reći svojevrsnu afekciju, prema lijeku: *q-pin* – *mrvica*, *kvetiapin* – *tabletice za laku noć*, *normabel* – *mali zeleni*, *risset* – *restart*, *prazine* – *crveni ferari*, *loquen* – *stabilizator raspoloženja*, *sertralin* – *sreća*, *pregabalin* – *dizalica*, *velafax* – *fly,fly*, *baby*, *trittico* – *yes*, *normabel* – *plava tabletica*.

Niz je alternativnih naziva lijekova koji su nastali kraćenjem službenoga naziva: *dexomen* – *dexa*, *seroquel* – *sero*, *rivotril* – *rivo*, *normabel* – *norm*, *ramed* – *ramo*.

Ovdje je evidentna učestala primjena tepanja i korištenja umanjenica, kao i sarkastičnih te asocijativnih imena. Pretpostavlja se da je ovakvo korištenje naziva posljedica obrambenih mehanizama, prvenstveno humora, u svrhu lakšeg prihvatanja često činjenice da trebaju uzimati farmakoterapiju. S obzirom na prisutnu stigmatizmu psihičkih poremećaja, te internaliziranu stigmu, odnosno autostigmatizaciju, pacijenti ovakvim nazivima umanjuju teret spoznaje o prisutnom mentalnom poremećaju zbog kojeg se liječe.

Pitanje 8: *Na lijevu crtu navedite dijagnoze zbog kojih se trenutno nalazite na bolničkom liječenju, a na desnu crtu navedite naziv dijagnoze koji koristite u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima (npr. anksioznost – ankica). Ukoliko ne koristite alternativni naziv, na desnu crtu nemojte ništa dopisivati.*

Ispitanik	Službeni naziv dijagnoze	Naziv koji koristite	Ispitanik	Službeni naziv dijagnoze	Naziv koji koristite
1	depresija granični poremećaj ličnosti anoreksija	depra bdp/granični ana	21	anksioznost	
2	granični poremećaj ličnosti depresija	pogranični depra	22	depresija anksioznost poremećaj prehrane	debra zmrz gladušica

3	depresija granični pore- mećaj anksio- znost anoreksija nespecifikirani poremećaj pre- hrane – ednos	depra, deprica granični, bdp ankica ana	23	anksioznost depresija	
4	depresija anksi- oznost		24	depresija ank- sioznost granični bipolarni	
5	teška depresivna epizoda		25	Psihogeni neepileptički napadaji: PNEF depresi- ja anksioznost poremećaj pre- hrane	
6	anksioznost panični napadaji		26	depresija anksioznost	depra
7	bipolarni pore- mećaj depresija anksi- oznost PTSP	jedna žena sa dva mozga;	27	anksioznost depresija	lomača
8	granični pore- mećaj ličnosti generalizirani anksiozni pore- mećaj PTSP	borderline GAP	28	granični poremećaj emotivna ne- stabilnost	
9	depresija anksi- oznost poremećaj prilagodbe	depra	29	depresija anksioznost	black dog tjeskoba
10	–		30	depresija ank- sioznost	depra
11	bipolarni pore- mećaj	BP	31	anksioznost depresija	depra
12	depresija anksi- oznost	depra	32	anksiozno-de- presivni poremećaj ličnosti po- kušaj suicida poremećaj pri- lagodbe	

13	depresija anksioznost psihotični poremećaj bez simptoma šizofrenije	depra grijač pluća druga osoba	33	depresija	depra
14	anksiozno-depresivni poremećaj poremećaj osobnosti		34	bipolarni poremećaj	
15	depresija anksioznost granični poremećaj ličnosti	depra tjeskoba, nemir graničar, borderline	35	granični poremećaj ličnosti poremećaj priлагodbe	
16	depresija anksioznost granični poremećaj ličnosti psihoza bipolarni	depra granični bi	36	depresivni poremećaj ovisnost	
17	anksioznost depresija		37	bipolarni panični poremećaj granični poremećaj anksiozno-depresivni poremećaj	BAP
18	anksioznost depresija	anksi depra, deprica	38		-f-ovi;
19	bipolarni poremećaj		39	granični depresija anksioznost	efovi efovi efovi
20	depresija anksioznost socijalna fobija		40	anksioznost depresija panični napadaj granični poremećaj ličnosti bipolarni poremećaj	ankica kuja panic atak graničarka dupla sam

Tablica 3. Službeni nazivi dijagnoza i neformalni nazivi koje ispitanici koriste u međusobnoj komunikaciji

Od ukupno 40 ispitanika njih 23 koristi alternativne nazive za svoje dijagnoze, dok poneki ispitanici koriste više alternativnih naziva, a drugi s komorbiditetima upotrebljavaju alternativni naziv za neke dijagnoze, dok za druge ne upotrebljava-

ju. Ujedno, kako je prethodno navedeno kod predmetnoga uzorka, dvoje pacijenata nije upoznat sa svojom dijagnozom.

Najzastupljeniji eufemizmi odnose se na depresivni i anksiozni poremećaj i tu dominiraju umanjenice: *depra*, *deprica*, *ankica*, *ana* i *anksi*, a tu još možemo ubrojiti i primjer *poremećaj prehrane* – *gladušica*, te *zmrz* ili *grijač pluća*, *tjeskoba* i *nemir* kao alternativni termini za imenovanje anksioznosti, te *black dog* za depresiju.

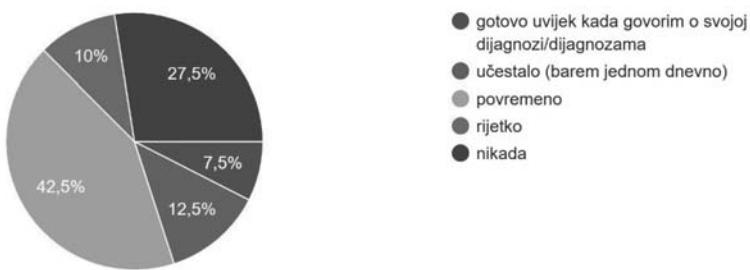
Kod pacijenata s bipolarnim i graničnim poremećajem ličnosti zatičemo kratice, reducirane varijante punog službenog naziva dijagnoze i anglicizme: *BDP*, *granični*, *borderline*, *GAP*, *BP*, *graničar*, *graničarka*, *pogranični*, *bi*, *panic atak*.

Dio ispitanika pojedine dijagnoze svodi pod krovni termin te u svakodnevnoj komunikaciji koristi naziv *f-ovi* ili *efovi*. Kod alternativnih naziva bipolarnog poremećaja zabilježene su fraze *jedna žena s dva mozga*, *dupla sam*, a druga osoba za imenovanje psihotičnog poremećaja bez simptoma shizofrenije. Alternativni naziv *lomača* za imenovanje anksioznosti, ili pak *kuja* za imenovanje depresije ulaze u sferu disfemizama, što ponovno govori u prilog konotacijama koje pacijenti vežu uz dijagnoze.

Kao što je prethodno uočeno pri korištenju eufemizama za korištene lijekove, oboljeli često koriste šaljive ili sarkastične izraze za poremećaje od kojih se liječe. Za pretpostaviti je da se deminutivima pokušava umanjiti ozbiljnost poremećaja, na neki način ga prihvati u takvom manje strašnom obliku. Dok s druge strane, korištenjem sarkastičnih naziva, kao i zastrašujućih imena u zamjenu za standardne nazive poremećaja, pokušava se izraziti osjećaj težine s kojim se nose kroz suživot s poremećajem.

Koliko često koristite prethodne alternativne nazive dijagnoza u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima:

40 odgovora

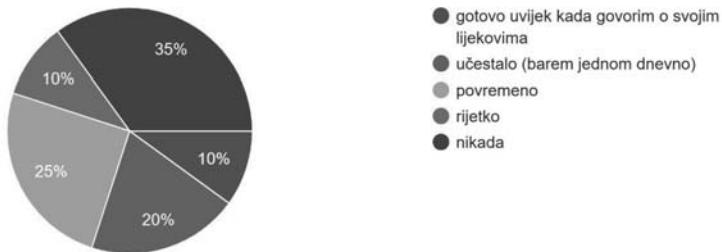

Grafikon 7. Učestalost korištenja alternativnih naziva dijagnoza

Od ukupnog broja ispitanika najveći udio (42,5 %) alternativne nazive dijagnoza koristi povremeno, 27,5 % ih ne koristi nikada, 12,5% učestalo (odnosno barem jedno dnevno), 10 % rijetko, a 7,5 % gotovo uvijek kada govore o svojim dijagnozama.

Koliko često koristite prethodne alternativne nazive lijekova u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima:

40 odgovora

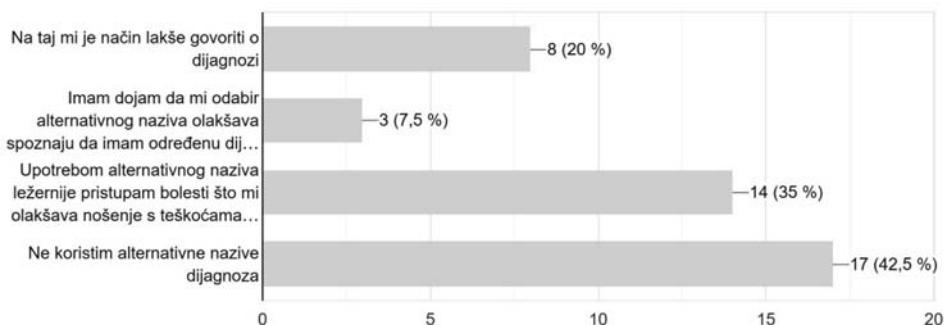

Grafikon 8. Učestalost korištenja alternativnih naziva lijekova

Po pitanju upotrebe alternativnih naziva lijekova koji su dijelom njihove farmakoterapije 35 % ispitanika nikada ne koristi alternativne nazive, četvrtina ih koristi povremeno, petina učestalo (tj. barem jednom dnevno), 10 % ispitanika rijetko i gotovo uvijek kada razgovaraju o farmakoterapiji.

Iz kojeg razloga koristite nestandardne nazive dijagnoza?

40 odgovora

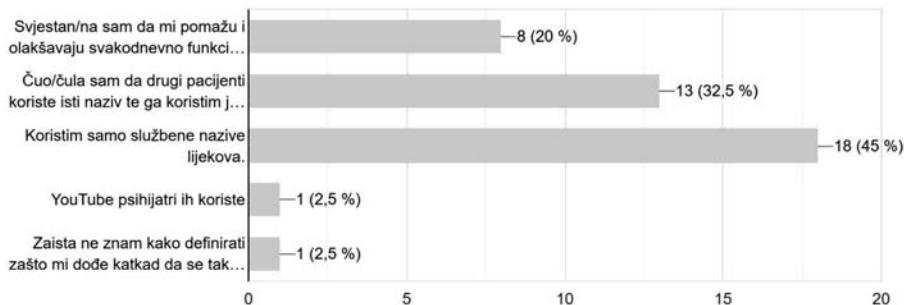

Grafikon 9. Razlozi korištenja nestandardnih naziva dijagnoza

Na pitanje zašto upotrebljavaju alternativne nazive svojih dijagnoza, kod pacijenata koji ih koriste, oni navode kako ih upotrebljavaju jer upotrebotom alternativnog naziva ležernije pristupaju bolesti što im olakšava nošenje s teškoćama dijagnoze (35 %), za njih 20 % na taj je način lakše govoriti o samoj dijagnozi, dok njih 7,5 % tim postupkom ima dojam kako im odabir alternativnog naziva olakšava spoznaju da imaju određenu dijagnozu. Navedeni rezultati u skladu su s pretpostavkama o korištenju alternativnih naziva u svrhu lakše nošenja s poremećajem, kao i s uvriježenom stigmom psihijatrijskog poremećaja.

Iz kojih razloga koristite nestandardne nazive za svoje lijekove (upotreba umanjenica, tepanja i sl.)?

40 odgovora

Grafikon 10. Razlozi korištenja nestandardnih naziva lijekova

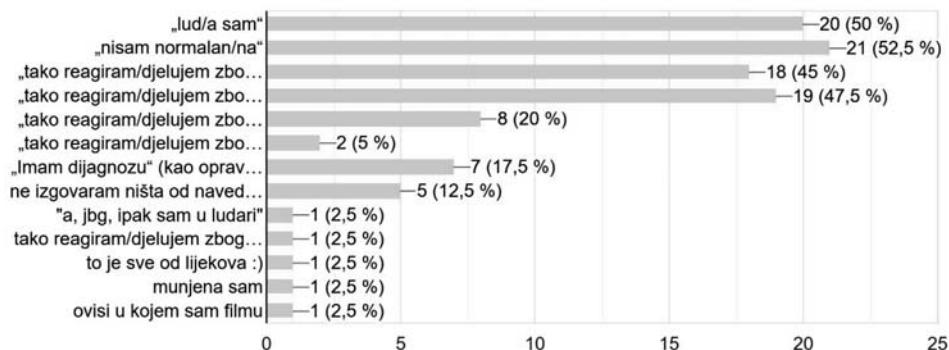
Po pitanju upotrebe nestandardnih naziva lijekova (odnosi se na 55 % pacijenata), kao razlog za njihovu upotrebu većina (32,5 %) navodi kako ih koristi jer su ih čuli od drugih pacijenata, te ih koriste jer su im simpatični, smiješni ili zgodni. Petina ispitanika ih koristi jer su svjesni činjenice kako im farmakoterapija pomaže i olakšava svakodnevno funkcioniranje i držanje simptoma dijagnoze pod kontrolom. Po jedan ispitanik je odgovorio kako ih koristi jer ih koriste YouTube psihijatri i da ne znaju definirati zašto im ponekad »dođe« da se tako izraze.

4.3. Disfemizmi i autostigmatizacija: dijagnoze i zdravstvena ustanova

U ovom potpoglavlju posvećenom autostigmatizaciji i upotrebi disfemizama kao jednom od elementarnih jezičnih manifestacija autostigmatizacije kod predmetnoga uzorka, prikazani su rezultati autostigmatizirajućih izjava koje pacijenti koriste kada komuniciraju svoje stanje, kao i frekventnost te razlozi njihove upotrebe. Ujedno, prikazani su i rezultati vezani uz alternativne nazive Klinike koje pacijenti koriste u svakodnevnoj komunikaciji, kao i razlozi njihove upotrebe iz perspektive samih ispitanika.

Označite izjave koje ste skloni upotrebljavati (moguć je veći broj odgovora):

40 odgovora

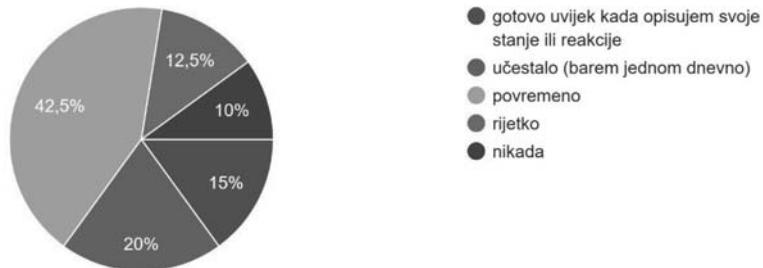
Grafikon 11. Izrazi autostigmatizacije koje pacijenti koriste u svakodnevnoj komunikaciji

Uz ponuđene autostigmatizirajuće fraze pod ovim pitanjem ispitanici su mogli dopisati i ostale izraze koje su skloni upotrebljavati, a koji su vezani uz njihovo stanje prema psihičkom stanju, bolesti i međuljudskim odnosima. Rezultati su pokazali kako nešto više od polovice ispitanika (52,5 %) ima tendenciju reći kako »nisu normalni«, a polovina kako su »ludi«. Nešto manji postotak, tj. 47,5 % ispitanika skloni su reći kako »tako reagiraju/djeluju zbog anksioznosti«, a 45 % da »tako reagiraju/djeluju zbog depresije«. Petina je sklona izjavi da »tako reagiraju/djeluju zbog graničnog poremećaja ličnosti«, dok 17,5 % svoje reakcije i postupke jednostavno opravdavaju izjavom kako »imaju dijagnozu«. Pet ispitanika ne koristi autostigmatizirajuće izraze i svoje reakcije ne opravdava dijagnozom dijagnozom. Dvoje ispitanika skloni su svoje reakcije pojašnjavati dijagnozom bipolarnog poremećaja, a po jedan ispitanik koristi naredne fraze: *a jbg, ipak sam u ludari, tako reagiram/djelujem zbog epilepsije, to je sve od lijekova, munjena sam sam, te ovisi u kojem sam filmu*.

Ovim je rezultatom moguće konstatirati kako su pacijenti skloniji autostigmatizaciji i upotrebi disfemizama, nego li upotrebi eufemizama kod rezultata prikazanih u posljednjem poglavljju. Nije u potpunosti jasno koriste li se disfemizmi zbog razvijene rezignacije i pesimističnog pogleda na projekcije u budućnosti vezano za vlastito funkcioniranje i prirodu prisutnih psihijatrijskih poremećaja. Struka navedeno interpretira kao obrambeni mehanizam projekcije i premještanja vlastite odgovornosti na prisutni poremećaj, što u budućnosti potencijalno pruža moguće olakšanje ako ne uspiju realizirati svoje životne planove na način na koji oni to očekuju. Na taj se način uvijek mogu »ljutiti« na poremećaj koji ih ometa u funkcioniranju, a ne i na vlastite propuste i diskontinuitet u liječenju i upoznavanju svojih osjećaja.

Koliko često koristite prethodno navedene izjave?

40 odgovora

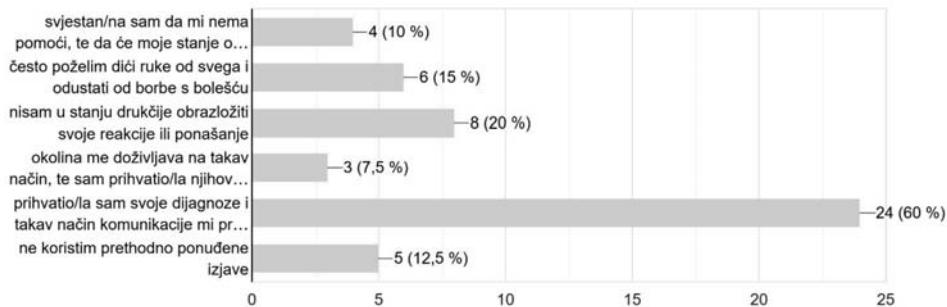

Grafikon 12. Učestalost korištenja izraza autostigmatizacije

Pacijenti prethodno navedene izraze koriste povremeno (42,5 % ispitanika), petina ih koristi učestalo, odnosno barem jednom dnevno, njih 15 % gotovo uvijek kada opisuju svoje stanje ili reakcije, 12,5 % ih koristi rijetko, a samo 10 % ih nikada ne koristi.

Iz kojeg razloga koristite prethodno navedene izjave:

40 odgovora

Grafikon 13. Razlog korištenja autostigmatizacije u svakodnevnoj komunikaciji

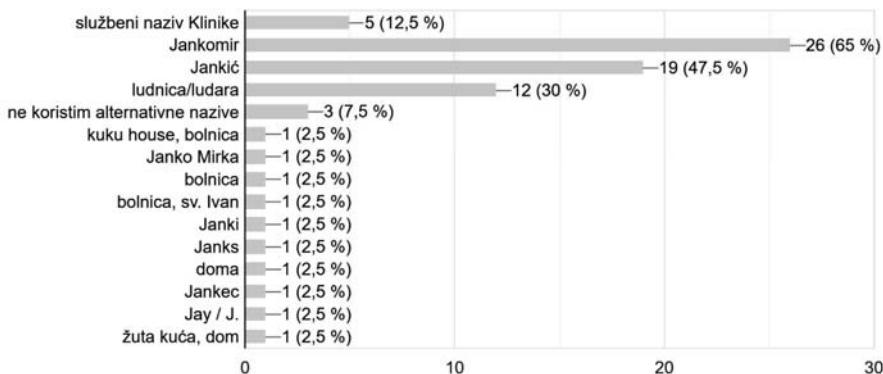
Prema samoevaluaciji pacijenata, razlozi upotrebe autostigmatizacije u svakodnevnoj komunikaciji različiti. Među njima dominira odgovor (60 %) ispitanika kako su prihvatili svoje dijagnoze i da im takav način komunikacije pruža osjećaj olakšanja kada govore o svojim reakcijama i ponašanju. Petina ispitanika navodi kako nije u stanju na drugi način verbalizirati i pojasniti svoje reakcije i ponašanje, dok njih 15 % navodi kako često poželi dići ruke od svega te odustati od borbe sa svojom bolesću. Njih 12,5 % ne pribjegava ovom obliku komunikacije. 10 % ih je rezignirano, te su odgovorili kako su svjesni da im nema pomoći i kako očekuju da će njihovo stanje ostati nepromijenjenim, ili će se pak pogoršati. 7,5 % pacijenata

navodi kako ih okolina doživljava na takav način te su jednostavno prihvatili njihove riječi kako bi opisali vlastito stanje.

U velikoj metaanalitičkoj studiji Friedmana i suradnika (2022) prikazana je sustavna sinteza istraživanja koja se odnose na internaliziranu stigmu psihičkih poremećaja. Rezultati ove studije ukazuju na upečatljiv i snažan negativan odnos između internalizirane stigme i niza psihosocijalnih varijabli (npr. nada, samopostovanje i osnaživanje, te pridržavanje liječenja). S druge strane uočena je pozitivna povezanost internalizirane stigme i težine psihijatrijskih simptoma. Dok o internaliziranoj stigmi govorimo kada osoba sa stigmatiziranim identitetom podržava društvenu diskreditaciju i smatra se obezvrijedjenom (Livingston i Boyd 2010), usvojena stigma (engl. *enacted stigma*) odnosi se na prethodno doživljenu stigmu koju pojedinac tumači kao nepravedno postupanje prema njemu (Scambler 2009). Nadalje, očekivana stigma odnosi se na uvjerenje osobe da će se negativan tretman pojavit u budućnosti zbog prisutnih stigmatizirajućih karakteristika (Turan i sur., 2017). Što su izraženiji i prisutniji fenomeni doživljene usvojene stigme i očekivane stigme veća je potencijalna opasnost nastanka internalizirane stigme, tj. razvoja autostigmatizacije.

Koje alternativne nazive koristite u svakodnevnoj komunikaciji za naziv ustanove u kojoj se liječe (moguće je veći broj odgovora):

40 odgovora

Grafikon 14. Alternativni nazivi Klinike koje pacijenti koriste u svakodnevnoj komunikaciji

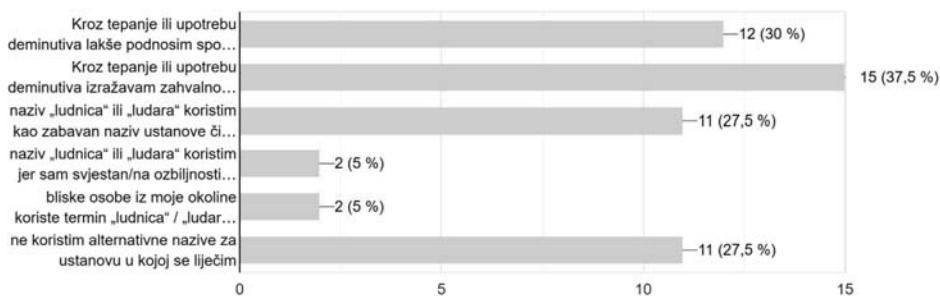
Službeni naziv Klinike koristi 12,5 % pacijenata, što uz 7,5 % ispitanika koji ne koriste alternativne nazive dovodi do zaključka da ih petina koristi službeni naziv medicinske ustanove. Većina ipak (65 %) upotrebljava naziv *Jankomir*, naziv dijela grada u kojem je bolnica smještena. Gotovo polovica (47,5 %) koristi deminutiv *Jankić*, 30 % *ludara/ludnica*, a po jedan ispitanik nazive *kuku house*, *bolnica*, *Janko Mirka*, *bolnica, sv. Ivan*, *Janki*, *Janks*, *doma*, *Jankec*, *Jay/J.*, *žuta kuća, te dom*. Također bilježimo eufemizme i disfemizme, što bi značilo da pojedini pacijenti imaju različite konotacije vezane uz Kliniku: oni koji upotrebljavaju eufemizme, deminutive ili

pak termin *doma* imaju pozitivne konotacije vezane uz ustanovu, dok oni koji koriste negativno konotirane izraze, bilo disfemizme (*ludara*, *ludnica*, *žuta kuća*, *kuku house*) imaju negativne konotacije ne nužno vezane uz samu ustanovu i svoje zadovoljstvo pruženom medicinskom skrbi, već isto može biti i refleksija njihove spoznaje i konotacija vezanih uz vrstu medicinske ustanove u kojoj su hospitalizirani.

Svjesnost vlastita stanja, teškoća nošenja s teretom poremećaja koji nerijetko izaziva brojne elemente disfunkcionalnosti na svim socijalnim razinama (teškoće interpersonalne komunikacije, teškoće koncentracije, poremećaji raspolaženja i kontrole impulzivnih poriva, funkciranje u radnoj i obiteljskoj sredini) različiti su kod osoba ovisno o njihovoj razini funkciranja, samopoštovanja, mogućnosti nošenja s teškim teretom opće prisutne stigme mentalnih poremećaja i senzibiliziranosti za potrebu traženja stručne pomoći i liječenja.

Iz kojeg razloga koristite prethodno navedene nazive (moguće je veći broj odgovora)?

40 odgovora

Grafikon 15. Razlog korištenja alternativnih naziva Klinike

Upitani za razloge korištenja alternativnih termina za naziv Klinike većina (37,5 %) odgovorila je kako kroz tepanje ili upotrebu deminutiva izražavaju zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i liječenjem upravo u ovoj ustanovi, 30 % pacijenata odgovorilo je kako tepanjem ili upotrebom deminutiva lakše podnose spoznaju da se nalaze u Klinici za psihijatriju. Za njih 27,5 % koji upotrebljavaju naziv *ludnica* ili *ludara*, to je zabavan naziv ustanove i način destigmatizacije svoje dijagnoze. Identičan postotak koristi samo službeni naziv medicinske ustanove. Po dvoje ispitanika odgovorilo je kako naziv *ludnica* ili *ludara* koriste jer su svjesni ozbiljnosti svojeg psihičkog stanja od kojeg ne bježe, odnosno kako bliske osobe iz njihove okoline koriste termin *ludnica* ili *ludara* stoga su ga i sami prihvatali te ga primjenjuju.

Svi zabilježeni alternativni nazivi su posljedice prisutne stigme i autostigmatizacije od kojih se brane stvaranjem eufemizama i disfemizama. Korištenjem njima prihvatljivijih naziva smanjuje se stigma prisutna u društvu, a u okvirima male grupe oboljelih ova pojavnost predstavlja snažnu formaciju za sveukupnu borbu protiv stigme.

5. Rasprava

Istraživanjem je potvrđena hipoteza kako pacijenti u svakodnevnoj komunikaciji koriste i eufemizme i disfemizme, kao odraz obrambenog mehanizma i prisutne autostigmatizacije. Ovo istraživanje pruža uvid u žargon zatvorene grupe, konkretno u način komunikacije pacijenata s poremećajima ličnosti, a koji je široj javnosti neproziran i stoga rad predstavlja uvid u jedno do sada, barem u razmjerima srodnih istraživanja u Republici Hrvatskoj, potpuno novo područje. Kod eufemizama najprisutnijima su se pokazale upotrebe umanjenica, anglicizama ili alternativnih imenica ili fraza kojima je zajedničko pozitivno konotativno značenje. Eufemizmi su prisutniji kod naziva za lijekove koje koriste u svakodnevnoj komunikaciji, a potom kod naziva za dijagnoze ili nazine medicinske ustanove. Pacijenti koji koriste alternativne nazine za svoje dijagnoze navode kako ih upotrebljavaju, jer upotrebom alternativnog naziva ležernije pristupaju bolesti što im olakšava nošenje s teškoćama dijagnoze, te a na taj način lakše govore o samoj dijagnozi, a dio navodi kako se na taj način lakše nose sa spoznajom da imaju određenu dijagnozu. Po pitanju upotrebe alternativnih naziva, odnosno eufemizama kada govore o lijekovima kao razlog za njihovu upotrebu većina navodi da ih koristi jer su ih čuli od drugih pacijenata, te ih koriste jer su im simpatični, smiješni ili zgodni ili zato što su svjesni činjenice kako im farmakoterapija pomaže i olakšava svakodnevno funkcioniranje i držanje simptoma dijagnoze pod kontrolom. Iako su disfemizmi prisutni kod alternativnih naziva za medicinsku ustanovu, ipak i u ovom slučaju prevladavaju eufemizmi, a pacijenti su odgovorili kako ih koriste jer tepanjem ili upotrebom deminutiva izražavaju zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i liječenjem upravo u ovoj ustanovi ili da na taj način lakše podnose spoznaju da se nalaze u Klinici za psihijatriju.

Po pitanju tvorbe eufemizama u rezultatima istraživanja identificirani su postupci akronimije, sufiksalne tvorbe, preuzimanja stranih riječi, metonimije i perifraza. Primjeri akronimije, zabilježeni su kod alternativnih naziva dijagnoza koje pacijenti koriste (*BDP, BP, GAP, BI*) i kod naziva za Kliniku (*J.*) Sufiksalna tvorba eufemizama jako je zastupljena u istraživanju, a prvenstveno se odnosi na nazine lijekova (*normić, xanny, xanaxić, benzić, welbać, lepić, bombonćići, kjupić, depakinići, oksić*), kao i na dijagnoze (*deprica, ankica, graničarka, gladušica*). Slaganje, i to ironično konotirano zabilježeno je u primjeru lijeka portalak u varijanti *portabljak*. Kako navodi Kuna (2007: 106) preuzimanje stranih riječi među leksičkim sredstvima tvorbe najčešći je način eufemizacije jer su strane riječi u komunikacijskim situacijama očigledno manje opterećene negativnim asocijacijama. Korpus je takvih primjera nepresušan, uglavnom su to terminologizirani izrazi, a osobito su česti pri imenovanju bolesti, tjelesnih i mentalnih osobina i stanja te fizioloških potreba, ali i u gotovo svim spominjanim eufemiziranim područjima: upravo su dijagnoze te kod kojih je najčešće ovaj primjer tvorbe eufemizama najzastupljeniji, a među identificirane primjere možemo ubrojiti *borderline, black dog, ana, panic atak, yes*.

Kao primjer tvorbe eufemizma postupkom metonimije možemo navesti primjer termina *beton* za lijek haldol, s obzirom na direktnu poveznicu između učinka lijeka na stanje pacijenta. Pod perifraze, odnosno opisnog imenovanja temeljenog na upotrebi perifraze kako bi se izbjeglo neposredno spominjanje neugodnog ili bolnog pojma, kao što je dijagnoza ili farmakoterapija, zabilježeni su primjeri *kvetiapin – tabletice za laku noć, lijekovi općenito – legalne droge, dulsevia – lijek koji pomaže da ne ubijem nikog, loquen – stabilizator raspoloženja, prazine – crveni ferari, portal – seks pe, normabel – plava tabletica, ali zeleni, portal – seks pe, velafax – fly, baby, fly, sanval – ništa ako nije pet komada, zoloft – nema seksa*). Parafrase su zabilježene i kod dijagnoza: *bipolarni poremećaj – jedna žena sa dva mozga, dupla sam, anksioznost – grijač pluća, psihotični poremećaj bez simptoma šizofrenije – druga osoba*). Najvećim dijelom eufemičnost se postiže tvorbenim postupcima, a među sufiksima je najprisutniji –ic. Ovaj je sufiks karakterističan za deminutivno–hipokoristično značenje i tim se postupkom na određeni način ublažavaju negativne konotacije koje su svojstvene terminologiji iz semantičkoga polja psihičkih bolesti, poremećaja ličnosti i ostalih bliskih dijagnoza. Isto vrijedi i za alternativne nazive bolesti koje pacijenti koriste, a koji su nastali dodavanjem sufiksa –ica s istom svrhom kao u prethodnom primjeru. Kao što je vidljivo iz rezultata istraživanja, prisutan je i ludizam (u primjeru ankića, kao alternativnog naziva za anksiozni poremećaj), kao i blend kod alternativnog naziva *portabljak*. Ovaj postupak za cilj, uz navedene razloge njihove upotrebe koje su ispitanci naveli, ima i izbjegavanje izravnog spominjanja područja koje u našem društву još uvijek tabuizirano.

Među disfemizmima s elementima ironije zabilježeni su primjeri alternativnih naziva lijekova: *lijekovi općenito – legalne droge, željezo – crno govance (deminutiv), dulsevia – lijek koji pomaže da ne ubijem nikoga, portalak – portabljak (složenica), tritico – tritikal, portal – seks pe, sanval – ništa ako nije 5 komada, zoloft – nema seksa*. Zabilježen je i jedan primjer metonimije s obzirom na učinak lijeka *haldol – beton*.

Pojmovi *lomača* ili *nemir* za imenovanje anksioznosti, ili pak *kuja* za imenovanje depresije (promjene na semantičkoj razini metafora) ulaze u sferu disfemizama, što ponovno govori u prilog konotacijama koje pacijenti vežu uz dijagnoze.

Pacijenti koji koriste disfemizme za naziv Klinike upotrebljavaju negativno konotirane oblike temeljene tvorbom na semantičkoj i leksičkoj razini (*ludara, ludnica, žuta kuća, kuku house*). Isto ne znači da su negativne konotacije vezane uz njihov stav prema samoj Klinici, već su i odraz spoznaje o vrsti medicinske ustanove u kojoj se nalaze, u kojoj upotreba disfemizama često biva sredstvom lakšeg nošenja s činjenicom da borave u instituciji predmetnoga tipa kroz crni humor i ironiju, ili su pak eufemizme prihvatali zato što ih koristi njihova okolina.

Autostigmatizacija je najprisutnija u vidu parafrase koje su pacijenti skloni upotrebljavati kako bi opisali svoje psihičko stanje i tu disfemizmi najviše dolaze do izražaja. Uz rezignirane parafrase kako *tako reagiraju/djeluju zbog svoje dijagnoze*, pokazala se izražena tendencija korištenja fraza *lud/a sam, nisam normalan/na, a jhg, ipak sam u ludari*. Ove fraze koriste povremeno (42,5 % ispitnika), petina

ih koristi učestalo, odnosno barem jednom dnevno, njih 15 % gotovo uvijek kada opisuju svoje stanje ili reakcije, 12,5 % ih koristi rijetko, a samo 10 % ih nikada ne koristi. Sami ispitanici svjesni su korištenja autostigmatizacije u svakodnevnom razgovoru, te 60 % ispitanika ovaj fenomen pojašnjava činjenicom kako su svoju dijagnozu prihvatali i da im ovakav način komunikacija pruža svojevrstan osjećaj olakšanja. Petina ih navodi kako nisu u stanju svoje stanje verbalizirati na drugi način, dok preostali ispitanici, koji spomenute fraze koriste, ističu svoju rezigniranost odgovorima kako često žele dići ruke od svega i odustati od borbe s bolešću, kao i da su jednostavno prihvatali riječi svoje okoline kao odraz načina na koji ih okolina doživljava.

Istaknut ćemo kako se o civilizaciji može suditi po načinu na koji postupa sa svojim psihički oboljelim članovima. Današnja kultura uspjeha ili neuspjeha kao odraza individualnog truda i vrijednosti, te posljedičnih nedostataka koji se doživljavaju kao stvar osobne krivnje i neadekvatnosti, sofisticirani je medij ispunjen osjećajima krivnje i nedostatnosti, idealan za bujanje stigme (Friedman i sur. 2022). Svjesni njezine razornosti stručnjaci razvijaju brojne programe za borbu protiv stigme na području mentalnog zdravlja, usmjereni na oporavak oboljelih, prepoznavanje i razvijanje učinkovitih javnozdravstvenih intervencija oblikovanih u svrhu podržavanja interesa i potreba stigmatiziranih skupina, kao i stvaranja različitih vrsta zakona o građanskim pravima (Dubreucq i sur. 2021; Friedman i sur. 2022). Sama stigmatizacija kao »akcija« potiče stvaranje »reakcija« u obliku rada aktivističkih skupina, ali isto tako i organiziranja stigmatiziranih skupina koje su mete napada. Ovakve aktivnosti važan su sociopolitički proces i način obrane te stvaranja kohezije zajednice protiv sila koje je nastoje poremetiti (Livingston i sur. 2012; Riemer i sur. 2020). Njihova nastojanja u borbi protiv stigme imaju individualne, mikrosocijalne i makrosocijalne ishode. U tom se smislu stigmatizirani pojedinci podržavanjem, npr. u malim grupama kao što je istraživana skupina na psihijatrijskom odjelu, spontano brane od stigme na različite načine. Kao što je u ovakvoj skupini uočeno, često posežu za šaljivim i sarkastičnim nazivima svojih stanja, poremećaja, te lijejkova koje uzimaju. Tako na jednostavniji način spontano i otvoreno pristupaju onome što im je teško, te se bore protiv internaliziranja stigme odnosno autostigmatizacije. Edukacijom o poremećajima i dijeljenjem vlastitih iskustava u sigurnoj terapijskoj okolini, postupno podižu razinu samopoštovanja, jačaju intrapsihičke snage te odmiču doživljaj bezvrijednosti i degradiranosti.

6. Ograničenja i prijedlozi za buduća istraživanja

Među ograničenja ovog istraživanja moguće je ubrojiti mali uzorak (broj pacijenata na Odjelu u datom trenutku je limitiran kapacitetom, a svi pacijenti zbog svojeg trenutnog zdravstvenog stanja nisu mogli sudjelovati u istraživanju). Nadalje, istraživanje je provedeno samo na jednom odjelu Klinike, koji se s obzirom na strukturu i specijalizaciju nametnuo kao najzahvalniji za provedbu ove vrste

istraživanja. Ujedno, kod pojedinih pacijenata prisutna je nemogućnost jasnog izražavanja o razlozima korištenja alternativnih naziva. Osim toga, pacijenti koji su sudjelovali u istraživanju u svojstvu ispitanika dosta su heterogeni s obzirom na trajanje liječenja, naobrazbu i različitu svjesnost o potrebi liječenja. Međutim, potonje istovremeno pruža realniju sliku o svakodnevnoj komunikaciji pacijenata, jer bi u suprotnom rezultati potencijalno bili sasvim drugačiji (npr. ili bi svi koristili eufemizme/disfemizme, ili pak standardne nazive).

Prijedlozi za buduća istraživanja srodnoga tipa mogla bi uključiti ponovljeno istraživanje da istome Odjelu (s obzirom na fluktuaciju pacijenata i njihovu heterogenost u različitim trenutcima), potom prilagođena istraživanja na drugim specijaliziranim odjelima ili psihijatrijskim klinikama kako bi se istražile specifičnosti svakodnevne komunikacije pacijenata na drugim odjelima i medicinskim ustanovama istoga tipa.

Literatura

- Anić, Vladimir (1991). *Rječnik hrvatskoga jezika*. Zagreb: Novi Liber
- Allan, Keith i Burridge, Kate (1993). Euphemism & Dysphemism: Language Used as Shield and Weapon. *Language* 69(2): 406–407, <https://doi.org/10.2307/416552>
- Benczes, Reka i Burridge, Kate (2018). *Speaking of disease and death. Oxford Handbook of Taboo Words and Language*. Oxford: Oxford University Press.
- Dubreucq, Julien, Plasse, Julien i Franck, Nicolas (2021). Self-stigma in Serious Mental Illness: A Systematic Review of Frequency, Correlates, and Consequences. *Schizophr Bull* 47(5): 1261–1287. doi: 10.1093/schbul/sbaa181.
- Fernández, Eliécer Crespo (2006). The Language of Death: Euphemism and Conceptual Metaphorization in Victorian Obituaries. *Sky Journal of Linguistics*. 19: 101–130
- Fox, Annie B., Earnshaw, Valerie A., Taverna, Emily C. i Vogt, Dawne (2018). Conceptualizing and Measuring Mental Illness Stigma: The Mental Illness Stigma Framework and Critical Review of Measures. *Stigma Health* 3(4): 348–376.
doi: 10.1037/sah0000104. Epub 2017 Sep 21.
- Friedman, Samuel R., Pouget, Enrique R., Sandoval, Milagros, Rossi, Diana i Mateu-Gelabert, Pedro (2020). New Measures for Research on Men Who Have Sex with Men and for At-Risk Heterosexuals: Tools to Study Links Between Structural Interventions or Large-Scale Social Change and HIV Risk Behaviors, Service Use, and Infection. *AIDS Behav*. 24(1): 257–273. doi: 10.1007/s10461-019-02582-w
- Friedman, Samuel R., Wiliams, Leslie D., Guarino, Honoria, Mateu-Gelabert, Pedro, Krawczyk, Noa, Hamilton, Leah, Walters, Suzan, M., Ewell, Jerel M., Khan, Maria, Di Iorio, Jorgelina, Yang, Lawrence H. i Earnshaw, Valerie A. (2022). The stigma system: How sociopolitical domination, scapegoating, and stigma shape public health. *J Community Psychol*. 50(1): 385–408. doi: 10.1002/jcop.22581
- Gernsbacher, Morton Ann, Raimond, Adam R., Balinghasay, Theresa M. i Boston, Jilana S. (2016). “Special needs” is an ineffective euphemism. *Cogn Res Princ Implic*. 1(1):29. Epub. doi: 10.1186/s41235-016-0025-4

- Hercigonja-Mikšik, Edita (2018). Odrazi protuljudske zbilje. *In medias res*, 7(12): 1833–1849. <https://hrcak.srce.hr/200698>
- Holder, R. W. (2002). *How Not To Say What You Mean – A Dictionary of Euphemisms*. New York: Oxford University Press
- Jing-Schmidt, Zhuo (2021). Euphemism. Handbook of Pragmatics. Online: John Benjamins Publishing.
- Kružić, Barbara i Tanacković Faletar, Goran. (2019). Metafora, metonimija, frazem i eufemizam: o čemu govorimo kada govorimo o smrti?. *Jezikoslovje*, 20(2): 391–418 <https://doi.org/10.29162/jez.2019.14>
- Kuna, Branko (2005). Eufemizmi u privatnoj i javnoj komunikaciji. *Književna revija*. 3(4): 165–173. Osijek: Ogranak Matice hrvatske Osijek.
- Kuna, Branko (2007). Identifikacija eufemizama i njihova tvorba u hrvatskom jeziku. *Fluminensia*. 19(1): 95–113. <https://hrcak.srce.hr/16735>
- Leech, Geoffrey N. (1985). *Semantics: The study of meaning*. London: Penguin Books.
- Livingston James D. i Boyd Jennifer E. (2010). Correlates and consequences of internalized stigma for people living with mental illness: a systematic review and meta-analysis. *Soc Sci Med*. 71(12): 2150–61.
- Livingston, James D., Milne, Teresa, Fang, Mei Lang i Amari Erica. (2012). The effectiveness of interventions for reducing stigma related to substance use disorders: a systematic review. *Addiction*. 107(1):39–50. doi: 10.1111/j.1360-0443.2011.03601.x
- Manzo, John F. (2004). On the sociology and social organization of stigma: some ethnomethodological insights. *Hum Stud*. 27: 401–16.
- Pascaline, Faure (2016). Euphemism as a core feature of patientese: A comparative study between English and French. *Language Learning in Higher Education*, 6(1): 167–184
- Pasini, Dinka (2005). Eufemizmi u Aničevu rječniku. *Fluminensia*, 17(2): 59–66. <https://hrcak.srce.hr/4344>
- Pasini, Dinka (2015). Eufemizam i disfemizam lice su i naličje iste medalje. *Hrvatski jezik*. 2(1): 1–5. <https://hrcak.srce.hr/170524>
- Pasini, Dinka (2019). *Hrvatski jezik od nacionalne retorike do suvremene proze*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada
- Riemer, Manuel, Reich, Stephanie M., Evans, Scotney D., Nelson, Geoffrey i Prilleltensky Isaac (2020). *Community psychology: in pursuit of liberation and well-being*. London: Bloomsbury Publishing.
- Scambler, Graham (2009). Health-related stigma. *Sociol Health Illn*. 31(3): 441–55. doi: 10.1111/j.1467-9566.2009.01161.x. PMID: 19366430
- Starcevic, Vladan (2010). Euphemisms, political correctness and the identity of psychiatrists. *Australasian Psychiatry*. 18(2): 181–182, doi: 10.3109/10398560903513051
- Škarić, Ivo (1988). *Upotrazi za izgubljenim govorom*. Zagreb: Školska knjiga.

Internetski izvori

Hrvatski jezični portal – <https://hjp.znanje.hr/>

Zdravstveno–statistički ljetopis grada Zagreba za 2022. godinu. Zagreb: Nastavni zavod za javno zdravstvo Dr. Andrija Štampar. <https://www.stampar.hr/sites/default/files/2023-08/Ljetopis%202022.%20-%20ina%C4%8Dica%20za%20Web%20-%202023-08-23.pdf>

Pierre, Joe (2014). Rebranding Psychiatry: Euphemisms, Stigma, and Progress – Revising the nomenclature of psychiatry; <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/psych-unseen/201412/rebranding-psychiatry-euphemisms-stigma-and-progress>

Popis grafikona

Grafikon 1. Spolna struktura ispitanika

Grafikon 2. Dobna struktura ispitanika

Grafikon 3. Obrazovna struktura ispitanika

Grafikon 4. Radni status ispitanika

Grafikon 5. Broj prethodnih hospitalizacija

Grafikon 6. Dijagnoze zbog kojih ispitanici borave na bolničkom liječenju

Grafikon 7. Učestalost korištenja alternativnih naziva dijagnoza

Grafikon 8. Učestalost korištenja alternativnih naziva lijekova

Grafikon 9. Razlozi korištenja nestandardnih naziva dijagnoza

Grafikon 10. Razlozi korištenja nestandardnih naziva lijekova

Grafikon 11. Izrazi autostigmatizacije koje pacijenti koriste u svakodnevnoj komunikaciji

Grafikon 12. Učestalost korištenja izraza autostigmatizacije

Grafikon 13. Razlog korištenja autostigmatizacije u svakodnevnoj komunikaciji

Grafikon 14. Alternativni nazivi Klinike koje pacijenti koriste u svakodnevnoj komunikaciji

Grafikon 15. Razlog korištenja alternativnih naziva Klinike

Popis tablica

Tablica 1. Spolna distribucija pacijenata kod osoba od 26 do 64 godine u 2022. godini

Tablica 2. Službeni nazivi lijekova i neformalni nazivi koje ispitanici koriste u međusobnoj komunikaciji

Tablica 3. Službeni nazivi dijagnoza i neformalni nazivi koje ispitanici koriste u međusobnoj komunikaciji

Popis slika

Slika 1. Distribucija prema dobi i spolu osoba starosti do 25 godina u 2022. godini

Use of euphemisms and dysphemisms in communication of patients in “Sveti Ivan” Psychiatric Hospital

This research paper deals with the use of euphemisms and self-stigmatisation (dysphemism) in daily mutual communication of patients at the Department for psychotherapeutic treatment of affective, anxiety and dissociative disorders and personality disorders in «Sveti Ivan» Psychiatric Hospital. An anonymous survey questionnaire conducted among patients of the Department showed their tendency to use self-stigmatisation and euphemisms in communication about their diagnosis, pharmacotherapy, their condition, and about the medical institution. Along with the research of the said tendency, exact examples, as well as the frequency and reasons for this communicational practice from the perspective of patients, were also investigated. The reasons for resorting to the same communication patterns were discussed and clarified from the perspective of the psychiatric profession.

Ključne riječi: *žargon psihijatrijskih pacijenata, eufemizmi, disfemizmi, autostigmatizacija, hrvatski jezik*
Keywords: *jargon of psychiatric patients, euphemisms, dysphemism, self-stigmatisation, Croatian*

Prilozi

Anketni upitnik

Ovaj anketni upitnik provodi se u svrhu istraživanja upotrebe eufemizama i auto-stigmatizacije u svakodnevnoj komunikaciji pacijenata na Odjelu 9 Klinike za psihijatriju »Sv. Ivan«. Upitnik se provodi anonimno, a rezultati će biti korišteni isključivo u svrhu izrade znanstvenoga rada iz područja jezikoslovija. Za njegovo popunjavanje potrebno je okvirno 7 minuta. Zahvaljujemo na suradnji i Vašem doprinosu istraživanju.

1. Molimo označite svoj spol:

- a. žensko
- b. muško
- c. ostalo

2. Molimo označite Vašu dobnu skupinu:

- a. 18–24
- b. 25–34
- c. 35–44
- d. 45–54
- e. 55–64
- f. 65–74
- g. 75 i više

3. Molimo označite Vaš stupanj obrazovanja:

- a. bez škole i nezavršena osnovna škola
- b. osnovna škola
- c. srednja škola
- d. viša stručna spremja
- e. prediplomski studij – prvostupnik
- f. diplomski studij – magistar struke
- g. magisterij i doktorat znanosti

4. Koji je bio Vaš radni status uoči otvaranja bolovanja u svrhu bolničkog liječenja?

- a. zaposlen/a sam u privatnom sektoru
- b. zaposlen/a sam u javnom sektoru
- c. samostalni sam poduzetnik/poduzetnica
- d. freelancer
- e. učenik / student
- f. umirovljenik
- g. nezaposlen/a
- h. kućanica

5. Označite broj dosadašnjih hospitalizacija poradi liječenja psihičkih dijagnoza:

- a. 0
 - b. 1
 - c. 2
 - d. 3
 - e. 4
 - f. 5–9
 - g. 10 i više

6. Označite dijagnoze zbog kojih se trenutno nalazite na bolničkom liječenju (moguć je veći broj odgovora):

- a. depresivni poremećaj
 - b. anksiozni poremećaj
 - c. anksiozno-depresivni poremećaj
 - d. panični napadaji
 - e. granični poremećaj ličnosti
 - f. bipolarni poremećaj
 - g. ostalo (navedite dijagnozu): _____

Sljedeći niz pitanja odnosi se na upotrebu eufemizama kod razgovora o dijagnozama, terapijama ili ustanovi u kojoj se liječite. U ovom dijelu istražuje se vaša sklonost »tepanju« svojim dijagnozama ili lijekovima, korištenju umanjenica, davanju nadimaka dijagnozama ili ustanovi u kojoj boravite.

7. Na lijevu crtu navedite službene nazove lijekova koje trenutno imate ili ste imali u svojoj terapiji, a na desnu crtlu naziv za lijekove koji koristite u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima na Odjelu (npr. normabel – normič). Ukoliko ne koristite alternativni naziv, na desnu crtlu nemojte ništa dopisivati.

8. Na lijevu crtu navedite dijagnoze zbog kojih se trenutno nalazite na bolničkom liječenju, a na desnu crtu navedite naziv dijagnoze koji koristite u svakodnevnoj komuni-

kaciji s drugim pacijentima (npr. anksioznost – ankica). Ukoliko ne koristite alternativni naziv, na desnu crtlu nemojte ništa dopisivati.

9. Koliko često koristite prethodne alternativne nazine dijagnoza u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima:

- a. gotovo uvijek kada govorim o svojoj dijagnozi/dijagnozama*
 - b. učestalo (barem jednom dnevno)*
 - c. povremeno*
 - d. rijetko*
 - e. nikada*

10. Koliko često koristite prethodne alternativne nazine lijekova u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima:

- a. gotovo uvijek kada govorim o svojim lijekovima*
 - b. učestalo (barem jednom dnevno)*
 - c. povremeno*
 - d. rijetko*
 - e. nikada*

11. Iz kojeg razloga koristite nestandardne nazine dijagnoza:

- a. na taj mi je način lakše govoriti o dijagnozi
 - b. imam dojam da mi odabir alternativnog naziva olakšava spoznaju da imam određenu dijagnozu
 - c. upotreboom alternativnog naziva ležernije pristupam bolesti što mi olakšava nošenje s teškoćama dijagnoze
 - d. ne koristim alternativne nazine dijagnoza

12. Iz kojih razloga koristite nestandardne nazine za svoje lijekove (upotreba umanjenica, tepanja i sl.?)

- a. *Svjestan/na sam da mi pomažu i olakšavaju svakodnevno funkcioniranje i kontroliraju moju dijagnozu.*
 - b. *Čuo/čula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koristim jer mi je simpatičan/smiješan/zgodan.*

- c. Drugi razlog (navedite koji): _____
d. Koristim samo službene nazine lijekova.

Sljedeći niz pitanja odnosi se na autostigmatizaciju poradi dijagnoza zbog kojih boravite na bolničkom liječenju, gdje se autostigmatizacija manifestira kroz upotrebu alternativnih naziva svojih stanja/dijagnoza ili kroz alternativne nazine svoje ustanove.

13. Označite izjave koje ste skloni upotrebljavati (moguće je veći broj odgovora):
a. »lud/a sam«
b. »nisam normalan/na«
c. »tako reagiram/djelujem zbog depresije«
d. »tako reagiram/djelujem zbog anksioznosti«
e. »tako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećaja ličnosti«
f. »tako reagiram/djelujem zbog bipolarnog poremećaja«
g. »Imam dijagnozu« (kao opravdanje za postupke i reakcije koji nisu usko vezani uz sam poremećaj)
h. ostalo: _____
i. ne izgovaram ništa od navedenog.

14. Koliko često koristite prethodno navedene izjave:

- a. gotovo uvijek kada opisujem svoje stanje ili reakcije
b. učestalo (barem jednom dnevno)
c. povremeno
d. rijetko
e. nikada

15. Iz kojeg razloga koristite prethodno navedene izjave:

- a. svjestan/na sam da mi nema pomoći, te da će moje stanje ostati nepromijenjeno ili se pogoršati
b. često poželim dići ruke od svega i odustati od borbe s bolešću
c. nisam u stanju drukčije obrazložiti svoje reakcije ili ponašanje
d. okolina me doživljava na takav način, te sam prihvatio/la njihove riječi za opis svojega stanja
e. prihvatio/la sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svojim reakcijama i ponašanju
f. ne koristim prethodno ponuđene izjave

16. Koje alternativne nazine koristite u svakodnevnoj komunikaciji za naziv ustanove u kojoj se liječite (moguće je veći broj odgovora):

- a. službeni naziv Klinike
b. Jankomir
c. Jankić
d. ludnica/ludara

e. ostalo (navedite): _____

f. ne koristim alternativne nazine

17. Iz kojeg razloga koristite prethodno navedene nazine (moguć je veći broj odgovora):

- a. Kroz tepanje ili upotrebu deminutiva lakše podnosim spoznaju da se nalazim u Klinici za psihijatriju
- b. Kroz tepanje ili upotrebu deminutiva izražavam zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i liječenjem upravo u ovoj ustanovi
- c. naziv »ludnica« ili »ludara« koristim kao zabavan naziv ustanove čime destigmatiziram svoju dijagnozu
- d. naziv »ludnica« ili »ludara« koristim jer sam svjestan/na ozbiljnosti svojeg psihičkog stanja i od njega ne bježim
- e. bliske osobe iz moje okoline koriste termin »ludnica« / »ludara« i stoga sam ga i sam/a prihvatio/la
- f. ne koristim alternativne nazine za ustanovu u kojoj se liječim

Individualni odgovori ispitanika

Spol:	Dobna skupina:	Šupljni obrazovanje:	Radni status:	Oznakite broj dosadašnjih hospitalizacija ponudi liječenja priličnih dijagnoza:	Oznakite broj doseglih kojih se trenutno o naštete na bolničkom liječenju (moguće veći broj odgovora):
1. muško	18-24	osnovna škola	učenik / student	1	anksiozno-depresivni poremećaj(panični napadi) i granulni poremećaj
2. žensko	35-44	magistar/ doktorat znanosti	zaposlen/a sam u javnom sektoru	0	anksiozno-depresivni poremećaj(panični napadi) i granulni poremećaj
3. žensko	18-24	srednja škola	učenik / student	0	anksiozno-depresivni poremećaj(panični napadi) i granulni poremećaj
4. žensko	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u javnom sektoru	5-9	depresivni poremećaj(jankoci) i poremećaj korno-depresivni poremećaj
5. žensko	55-64	srednja škola	umirovljenik	3	depresivni poremećaj
6. žensko	25-34	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	0	anksiozni poremećaj(panični napadi) i deprese i poremećaj(panični napadi) i granulni poremećaj
7. žensko	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	2	depresivni poremećaj(jankoci) i poremećaj korno-depresivni poremećaj
8. žensko	25-34	srednja škola	nezaposlen/a	4	anksiozni poremećaj(pTSF)
9. žensko	35-44	srednja škola	zaposlen/a sam u javnom sektoru	0	anksiozno-depresivni poremećaj(poremećaj) i naloge/dužnosti
10. žensko	25-34	srednja škola	zaposlen/a sam u privatom sektoru	0	ne zna, niko mi nije rekao
11. žensko	35-44	srednja škola	zaposlen/a sam u javnom sektoru	4	bipolarni poremećaj
12. muško	25-34	srednja škola	nezaposlen/a	3	anksiozno-depresivni poremećaj(jankoci) i granulni napadi
13. muško	25-34	diplomski studij – magistar struke	zaposlen/a sam u javnom sektoru	0	depresivni poremećaj(jankoci) i poremećaj
14. žensko	65-74	vila stručne slike	nezaposlen/a sam u privatnom sektoru/poduzetnik/poduzetnica	5-9	depresivni poremećaj(jankoci) i poremećaj korno-depresivni poremećaj(jankoci) i poremećaj
15. žensko	25-34	dipomski studij – magistar struke	smotračini sam poduzetnik/poduzetnica	0	anksiozni poremećaj(jankoci) i obostro
16. žensko	18-24	osnovna škola	nezaposlen/a	5-9	anksiozno-depresivni poremećaj(jankoci) i Ernesti
17. žensko	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	3	anksiozno-depresivni poremećaj
18. žensko	18-24	prediplomski studij – privrednički	akademik / student	1	anksiozno-depresivni poremećaj
19. žensko	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	10 i više	bipolarni poremećaj
20. žensko	25-34	srednja škola	kaočnica	0	depresivni poremećaj(jankoci) i poremećaj(jankoci) i Ernesti
21. muško	18-24	srednja škola	učenik / student	0	anksiozno-depresivni poremećaj

22	žensko	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	0	ansiozno-depresivni poremećaj/poremećaj prehrane
23	žensko	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u javnom sektoru	0	depresivni poremećaj/ansiozni poremećaj
24	žensko	25-34	osnovna škola	nezaposlen/a	10 i više	ansiozno-depresivni poremećaj/ansiozni poremećaj lichenosti/bipolarni poremećaj
25	žensko	18-24	srednja škola	nezaposlen/a	10 i više	ansiozno-depresivni poremećaj/japančni napadaj/bipolarni poremećaj
26	muško	18-24	srednja škola	zaposlen/a sam u javnom sektoru	1	ansiozno-depresivni poremećaj/ansiozno-depresivni poremećaj/ansiozni poremećaj/japančni napadaj/gamčni poremećaj
27	muško	35-44	srednja škola	nezaposlen/a	10 i više	depresivni poremećaj/ansiozno-depresivni poremećaj/japančni napadaj/gamčni poremećaj
28	žensko	25-34	diplomski studij – magistar struke	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	0	granični poremećaj lichenosti
29	muško	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	0	ansiozno-depresivni poremećaj
30	žensko	18-24	prediplomski studij – prvi stupanj	ukončik/student	2	depresivni poremećaj
31	žensko	25-34	srednja škola	zaposlen/a sam u javnom sektoru	0	ansiozno-depresivni poremećaj
32	žensko	35-44	viša stručna spremna	samoštalni sam poduzetnik/poduzetnica	3	ansiozno-depresivni poremećaj/japančni poremećaj lichenosti/poremećaj prilagodbe, pokusaj suicida
33	žensko	45-54	diplomski studij – magistar struke	nezaposlen/a	3	depresivni poremećaj
34	žensko	45-54	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	3	bipolarni poremećaj
35	žensko	45-54	viša stručna spremna	zaposlen/a sam u javnom sektoru	1	granični poremećaj lichenosti/poremećaj prilagodbe
36	žensko	55-64	viša stručna spremna	umrovenjek	3	depresivni poremećaj/jovinost
37	žensko	25-34	srednja škola	nezaposlen/a	5-9	depresivni poremećaj/ansiozno-depresivni poremećaj/japančni napadaj/granični poremećaj lichenosti/bipolarni poremećaj
38	žensko	35-44	srednja škola	nezaposlen/a	10 i više	depresivni poremećaj/japančni poremećaj/me znam, izvinjavam se...
39	žensko	18-24	srednja škola	zaposlen/a sam u privatnom sektoru	5-9	depresivni poremećaj/granični poremećaj lichenosti/bipolarni poremećaj
40	žensko	35-44	srednja škola	nezaposlen/a	10 i više	ansiozni poremećaj/japančni napadaj/granični poremećaj lichenosti/bipolarni poremećaj

helex - ; concor - ;	depresija - depresija; anksioznost - mrz; poremećaj prehrane - gladušta;	povremeno
velafax - ; katena - ; loquen - stabilizator raspoloženja;	anksioznost - ; depresija - ;	nikada
normabel - ; lyrics - ; velafax - ; nozinan - ; calista - ; sanval - ; kveliapin - ; wellbutrin - ; olandix - ; rivotril - ;	depresija - ; anksioznost - ; granični - bipolarni - ;	nikada
normabel - ; brintelik - ; hyam - ; helex - ;	Psihogeni neispunjuti napadaji PNE - ; depresija - ; anksioznost - ; poremećaj prehrane - ;	povremeno
zoloft - ; olandix - ; lortilan - ;	depresija - depresija; anksioznost - ;	niješto
xanax - xanaxić; serquel - ; risset - ; elicea - ; halotil - beton; ramed - ramo; pantoprazol - ; nozinan - ;	anksioznost - lomača ; depresija - ;	povremeno
rivotril - ; prazine - ; azolar - ; moditen -	granični poremećaj - ; emotivna nestabilnost - ;	povremeno
portal - ; leuxarin - ;	depresija - black dog; anksioznost - tješkoba;	povremeno
cymbalta - ; velafax - ; lamictal - ; rivotril - ; loquen - ; q-pin -	depresija - depresija; anksioznost - ;	povremeno
rivotril - ; q-pin - ;	anksiognosija - ; depresija - depresija;	povremeno
lamictal - ; lamal - ;	anksiognosija - ; depresija - depresija; poremećaj prilagodbe - ;	povremeno
coaxil - ; catena - ; helex - ; controloc - ; euthyrox -	depresija - depresija; anksioznost - ; pokusaj suicida - ;	nikada
velafax - ; normabel - normič - ; ka fetin - ;	depresija - depresija;	nikada
normabel - normič - ; prazine - crveni ferari ; pregabalin - dikalica ;	bipolarni poremećaj - ;	nikada
- bombončić;	granični poremećaj ličnosti - ; poremećaj prilagodbe - ;	niješto
velafax - ; bombončić; lortilan - ; bombončić; akineton - ; bombončić; leponex -	depresivni poremećaj - ; ovisnost - ;	nikada
bombončić; olandix - ; bombončić	bipolarni - BAP; panžni poremećaj - ; granični poremećaj - ; anksioznost - ; depresivni poremećaj - ;	gotovo uvijek kada govorim o svojoj dijagnozi/dijagnozama
potol - "sex pe" ; normabel - plava tabletica ; željezo - crno govance ; tritico - "yes" ; velafax - "Hy, baby fly" ; samval - ništa ako nije 5 komada ; zoloft - nema setka ; oksetepam - oksič	- f-ovi;	povremeno
	granični - efovi; depresija - efovi; anksioznost - efovi;	gotovo uvijek kada govorim o svojoj dijagnozi/dijagnozama
	anksiognosija - ; anktice; depresija - kuga; panžni napadaj - panic attack; granični poremećaj ličnosti - ; granična; bipolarni poremećaj - dupla sam;	učestalo (barem jednom dnevnog)

Košilo često koristi protrobove alternativne nazive lijekova u svakodnevnoj komunikaciji s drugim pacijentima:	Iz kojeg razloga koristite nestandardne nazive dijagnoza?	Iz kojih razloga koristite nestandardne nazive za svoje lijekove (upotreba umanjenika, temnja itd.)?
učestalo [barem jednom dnevno]	Na taj mi je način iskeš govoriti o dijagozi!	Čuo/čula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koridam jer mi je simpatičan/simpatičan/godan.
učestalo [barem jednom dnevno]	Upotreboom alternativne nazive lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	Čuo/čula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koridam jer mi je simpatičan/simpatičan/godan.
povremeno	Inam dojam da mi odabir alternativog naziva oključava nošenje s tekućima spoznajama	
nikada	Ne koritim alternativne nazive dijagoza	
rješio	Ne korisim alternativne nazive dijagoza	Koristim samo slžbene nazive lijekova.
učestalo [barem jednom dnevno]	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	Koristim samo slžbene nazive lijekova.
povremeno	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
nikada	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
učestalo [barem jednom dnevno]	Ugotovo udjelek kada govorim o svojim lijekovima	
povremeno	Na taj mi je način iskeš govoriti o dijagozi	
učestalo [barem jednom dnevno]	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
rješio	Inam dojam da mi odabir alternativnog naziva oključava spoznaju da imam određenu dijagozu	
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagoza	
gostuju u vijeću kada govorim o svojim lijekovima	Na taj mi je način iskeš govoriti o dijagozi	
povremeno	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
učestalo [barem jednom dnevno]	Inam dojam da mi odabir alternativnog naziva oključava spoznaju da imam određenu dijagozu	
rješio	Ne koristim alternativne nazive dijagoza	
nikada	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
gostuju u vijeću kada govorim o svojim lijekovima	Na taj mi je način iskeš govoriti o dijagozi	
povremeno	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
rješio	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
učestalo [barem jednom dnevno]	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
povremeno	Upotreboom alternativnog naziva lečenje pristupam bolesti što mi oključava nadežnu s tekućima dijagoze	
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagoza	
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagoza	Koristim samo slžbene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagoza	

nikada	Na taj mi je način lakše govoriti o dijagnozi	Koristim samo službene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
povremeno	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
povremeno	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Cuo/fula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koristim jer mi je simpatičan/smjesešan/zgodan.
povremeno	Upotrebljem alternativnog naziva lezernje pristupam bolesti sto mi olakšava nošenje s teškoćama dijagnoze	Cuo/fula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koristim jer mi je simpatičan/smjesešan/zgodan.
povremeno	Na taj mi je način lakše govoriti o dijagnozi	Cuo/fula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koristim jer mi je simpatičan/smjesešan/zgodan.
učestalo (barem jednom dnevno)	Upotrebljem alternativnog naziva lezernje pristupam bolesti sto mi olakšava nošenje s teškoćama dijagnoze	Sveštana/n/a sam da mi pomatu i olakšavaju svakodnevno funkcioniranje i kontroliraju moju dijagnozu.
nikada	Na taj mi je način lakše govoriti o dijagnozi	Koristim samo službene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
nikada	Ne koristim alternativne nazive dijagnoza	Koristim samo službene nazive lijekova.
rjetko	Na taj mi je način lakše govoriti o dijagnozi	Sveštana/n/a sam da mi pomatu i olakšavaju svakodnevno funkcioniranje i kontroliraju moju dijagnozu.
gotovo uvijek kada govorim o svojim lijekovima		Imam dojam da mi odabir alternativnog naziva olakšava spoznaju da imam određenu dijagnozu
povremeno		Čuo/fula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koristim jer mi je simpatičan/smjesešan/zgodan.
gotovo uvijek kada govorim o svojim lijekovima		Na taj mi je način lakše govoriti o dijagnozi; Ne koristim alternativne nazive dijagnoza
gotovo uvijek kada govorim o svojim lijekovima		Zaista ne znam kako definirati zašto mi dode katkad da se tako izražavam
učestalo (barem jednom dnevno)		Čuo/fula sam da drugi pacijenti koriste isti naziv te ga koristim jer mi je simpatičan/smjesešan/zgodan.
		Sveštana/n/a sam da mi pomatu i olakšavaju svakodnevno funkcioniranje i kontroliraju moju dijagnozu.

Oznacite izjave koje ste aktioni upotrebljavali (mogući je veći broj odgovora):	Koliko često koristite prethodno navedene izjave?	Iz kojeg razloga koristite prethodno navedene izjave:
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“; „Iako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećja ikonost.“; „Iman dijagonozu“	učestalo (barem jednom dnevno)	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Iako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećja ikonost.“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	učestalo (barem jednom dnevno)	osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Iako reagiram/djelujem zbog depresije“	gostoto uvek kada opisujem svoje stanje ili reakcije	niskam u stanju drukčije obrađivati svoje reakcije ili ponašanje
„Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	rijetko	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećja ikonost.“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“; „Iako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećja ikonost.“	gostoto uvjek kada opisujem svoje stanje ili reakcije	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	za cijelo sjećanje	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog epilepsije“	gostoto uvek kada opisujem svoje stanje ili reakcije	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Ištam normalan/in“	učestalo (barem jednom dnevno)	oboljala sam dobjavila na takav način, te sam preverio/a njihove rječi za cijelo sjećanje
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	gostoto uvek kada opisujem svoje stanje ili reakcije	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“; „Iman dijagonozu“	gostoto uvek kada opisujem svoje stanje ili reakcije	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Ištam normalan/in“	ponovo	neprimjenjivo ili propozitivno u stanju drukčije obrađivati svoje reakcije ili ponašanje kada govorim na takav način, te sam sebe ne primjenjujući na ponašanje, te tako moje sjećanje ostati neprimjenjivo ili propozitivno u stanju drukčije obrađivati svoje reakcije ili ponašanje kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećja ikonost.“; „Iman dijagonozu“	ponovo	prihvataju sam svoje dijagnoze i takav način komunikacije mi pruža osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Ištam normalan/in“	ponovo	osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“; „Iako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećja ikonost.“; „Iako reagiram/djelujem zbog epilepsije“	ponovo	osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	ponovo	osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog graničnog poremećja ikonost.“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	ponovo	osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	ponovo	osjećaj olakšanja kada govorim o svom reakcijama i ponašaju
ne izgovaram niti od naveđenog,	nikada	ne koristim prethodno navedene izjave
„Izbj. sam“; „Ištam normalan/in“; „Iako reagiram/djelujem zbog depresije“; „Iako reagiram/djelujem zbog anksionosti“	učestalo (barem jednom dnevno)	ne koristim prethodno navedene izjave

Jankić	lječenjem upravo u ovoj ustanovi
Jankomir;Jankić	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva izražavam zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i lječenjem upravo u ovoj ustanovi
Jankomir;Jankić;ludica;ludara	naziv „ludica“ ili „ludara“ koristim kao zabavan naziv ustanove čime designtaziram svoju dijagonu
Jankomir	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva lakše podnosim spoznaju da se nalazim u Klinici za psihijatriju
Jankomir	ne koristim alternative nazive za ustanovu u kojoj se lječim
Jankić	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva lasko podnosim spoznaju da se nalazim u Klinici za psihijatriju
Jankić;ludica;ludara	psihijatru naziv „ludica“ ili „ludara“ koristim kao zabavan naziv ustanove čime destigmatiziram svoju dijagonu
ne koristim alternative nazive doma	ne koristim alternative nazive za ustanovu u kojoj se lječim
službeni naziv Klinike;Jankomir	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva izražavam zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i lječenjem upravo u ovoj ustanovi
ne koristim alternative nazive	ne koristim alternative nazive za ustanovu u kojoj se lječim
Jankoc	psihijatru;kroz tepanje ili upotrebu diminutiva izražavam zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i lječenjem upravo u ovoj ustanovi
Jankomir	ne koristim alternative nazive za ustanovu u kojoj se lječim
Jankić	psihijatru;kroz tepanje ili upotrebu diminutiva izražavam zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i lječenjem upravo u ovoj ustanovi
Jankomir;Jankić;ludica;ludara	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva lakše podnosim spoznaju da se nalazim u Klinici za psihijatru naziv „ludica“ ili „ludara“ koristim kao zabavan naziv ustanove čime destigmatiziram svoju dijagonu
službeni naziv Klinike;Jankić;jay / J.	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva lakše podnosim spoznaju da se nalazim u Klinici za psihijatru
Jankomir;Jankić	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva izražavam zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i lječenjem upravo u ovoj ustanovi
Jankomir;Jankić;ludica;ludara;čita kuća, dom	Kroz tepanje ili upotrebu diminutiva izražavam zahvalnost ili zadovoljstvo boravkom i lječenjem upravo u ovoj ustanovinaziv „ludica“ ili „ludara“ koristim kao zabavan naziv ustanove čime destigmatiziram svoju dijagonu